

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 3/2017

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 13.11.2018. ГОДИНЕ

К-По₂ 3/2017

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА одржаног дана 13. новембра 2018. године**

Председник већа: 13.11.2018. година, 14,51 часова.

Председник већа отвара заседање у предмету Вишег суда у Београду – Одељење за ратне злочине, К-По₂ број 3/17 против оптужених Милидраговић Недељка и других, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва у саизвршилаштву из члана 142 став 1 у вези члана 22 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине Републике Србије, КТО 2/15 од 21.01.2016. године.

Веће поступа у неизмењеном саставу.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић и заменик тужиоца за ратне злочине доктор Бруно Векарић,

Оптужени Милидраговић Недељко,
Оптужени Голијанин Алекса,
Оптужени Батиница Миливоје,
Оптужени Дачевић Александар,
Оптужени Милетић Бора,
Оптужени Петровић Јован,
Оптужени Паровић Драгомир и
Оптужени Васић Видослав.

Присутни браниоци оптужених:

За оптуженог Недељка Милидраговића, адвокат Александар Лазаревић,
За оптуженог Алексу Голијанина, адвокат Горан Петронијевић,
За оптуженог Миливоја Батиницу, адвокати Крсто Бобот и Вићентије Даријевић,
За оптуженог Александра Дачевића, адвокат Марко Миловић,
За оптуженог Бору Милетића, адвокат Рајко Јелушић,
За оптуженог Јована Петровића, адвокат Жељко Јотановић.
За оптуженог Драгомира Паровића, адвокат Владан Стефановић,
За оптуженог Видослава Васића, адвокат Томислав Вишњић.

Присутан пуномоћник оштећених Меднолучанин Идајета, Емине Синановић, Мунире Синановић, Шухре Синановић, Вахидина Субашића и Мунире Субашић - адвокат Никола Чукановић.

Приступили сведоци Дуцан Зоран и Вујанић Зоран.

Нису приступили сведоци: Савић Стојан, Бошкић Златко, Церовина Ранко, нису уредно позвани. Према извештају Суда БиХ од 22.10.2018. године, наведени сведоци су непознати на адресама на којима су им позиви за данашњи претрес упућени, а које је суду доставио бранилац оптужених.

Није приступио заштићени сведок под псеудонимом „301“ Служба за откривање ратних злочина Управе криминалистичке полиције – Дирекције полиције Министарства унутрашњих послова Републике Србије доставила је суду извештај под бројем Стр.пов. 230-369/15-144 дана 05.11.2018. године, којим извештава суд да је Управа за откривање ратних злочина поступила по допису Вишег суда Одељења за ратне злочине К-По2 3/17 – Стр.пов. 19/16 од 24.10.2018. године и да обавештава суд да су у претходном периоду обавили више контаката, телефонских разговора са заштићеним сведоком „301“, о чему су суд обавестили кроз претходне извештаје, да заштићени сведок под псеудонимом „301“ недвосмислено више пута је изјавио да не жели да се појави као сведок у поступку против оптуженог Милидратовић Недељка и других из здравствених и безбедносних разлога. Указују на садржину претходних извештаја, које смо ми саопштили на претходним претресима свима присутнима.

Није приступио сведок Раденко Ђурковић. Надлежни орган БиХ није суду доставио извештај о поступању по замолници овог суда у вези уручења позива сведоку.

Није приступио сведок Томислав Крстовић, уредно позван. Суду је дана 09.11.2018. године достављена Службена забелешка Суда Босне и Херцеговине од 09.11.2018. године у којој је наведено да је сведок обавестио суд да ни за данашњи претрес није у могућности да приступи, због нарушеног психофизичког стања и моли да се његов недолазак оправда, те да се, уколико је могуће, не позива поново ради сведочења.

Сведоци Раденко Ђурковић и Томислав Крстовић били су позивани за претходни претрес, који је одржан 24.10.2018. године. Такође се нису појавили и њима је позив био поновљен за данашњи претрес.

Није приступио сведок Југослав Станишић. Позив сведоку није уручен на адресу коју је бранилац доставио суду, а према констатацији доставне службе, сведок се по изјави оца, налази у иностранству.

У судници су присутна лица: Белачић Александра, Борјан Зоран, Брковић Дамјан, Дамњановић Александар, Диковић Јелена, Кљаић Марина, Милић Сара, Мирковић Петар, Мишина Ангелина, Шаровић Немања, Стојановић Бојана, Тодоровић Милан, Урошевић Милош, Видовић Дамирка.

Констатује се да је оптуженом Бори Милетићу и браниоцу оптуженог адвокату Рајку Јелушићу пре претреса уручено решење Вишег суда у Београду-Су 49/18-286 од 13.11.2018. године којим се оптуженом Бори Милетићу поставља за браниоца по службеној дужности адвокат Рајко Јелушић.

Ви сте, Јелушићу, доставили суду допис и постављени сте за браниоца. Бранилац треба да се поставља са списка бранилаца по реду, редоследу, на чему инсистира и Адвокатска комора. Међутим, у конкретном случају, имајући у виду сложеност овог предмета и разлоге економичности и ефикасности, односно да би

ангажовањем браниоца по службеној дужности са списка бранилаца, дошло до одуговлачења овог поступка, јер би истом било потребно време да се упозна са списима, који су изузетно обимни, одступљено је од редоследа и Ви сте постављени, обзиром да сте отпочетка били бранилац оптуженог Боре Милетића.

Констатује се да су испуњене процесне претпоставке за одржавање главног претреса.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес **ОДРЖИ**.

Наставља се главни претрес прекинут дана 24.10.2018. године.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање тока главног претреса, а препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

Позовите сведока Дуцан Зоран.

Испитивање сведока ЗОРАНА ДУЦАНА

Председник већа: Дуцан Зоран, је ли тако?

Сведок Зоран Дуцан: Да.

Председник већа: Да ли поседујете личну карту?

Идентитет сведока утврђен увидом у личну карту издату од ПУ Нови Сад, дана 12.09.2015. године.

Сведок Дуцан Зоран, ЈМБГ 1403971100010, рођен дана 14.03.1971. године.
Реците ми име Вашег оца?

Сведок Зоран Дуцан: Михајло.

Председник већа: Од оца Михајла. Мајке?

Сведок Зоран Дуцан: Зоре.

Председник већа: Зоре. Рођена?

Сведок Зоран Дуцан: Лакић.

Председник већа: Лакић. Шта сте по занимању?

Сведок Зоран Дуцан: Возач.

Председник већа: Где сте само рођени, реците ми?

Сведок Зоран Дуцан: Бања Лука.

Председник већа: У Бања Луци. По занимању сте возач.

Сведок Зоран Дуцан: Тако је.

Председник већа: Да ли сте у радном односу?

Сведок Зоран Дуцан: Јесам.

Председник већа: Где радите?

Сведок Зоран Дуцан: „Водовод“ Нови Сад.

Председник већа: У „Водоводу“ Нови Сад. Са пребивалиштем, где Вам је пребивалиште?

Сведок Зоран Дуцан: Браће Дробњак 18.

Председник већа: Нови Сад?

Сведок Зоран Дуцан: Тако је.

Председник већа: Добро. Да ли познајете оптужене у овом поступку? Окрените се, они су иза Вас. То су Недељко Милидраговић, Алекса Голијанин, Миливоје Батиница...

Сведок Зоран Дуцан: Познајем само Алексу, познајем само Алексу Голијанина.

Председник већа: Само Алексу Голијанина?

Сведок Зоран Дуцан: Да.

Председник већа: Остале не познајете?

Сведок Зоран Дуцан: Не.

Председник већа: Да ли сте са Голијанином у сродству или у завади?

Сведок Зоран Дуцан: Не.

Председник већа: Нисте у сродству, нисте у завади. Ове остале оптужене не познајете?

Сведок Зоран Дуцан: Не.

Председник већа: Како познајете Голијанина?

Сведок Зоран Дуцан: Па, видите, знам га из Новог Сада. Он је држао један локал у Новом Саду.

Председник већа: Добро.

Сведок Зоран Дуцан: Ту смо се упознали и одатле га знам.

Председник већа: Из тог локала у Новом Саду?

Сведок Зоран Дуцан: Тако је.

Председник већа: Добро. Јесте били присни, блиски, пријатељи или?

Сведок Зоран Дуцан: Па, долазио сам код њега у локал, тако на пиће.

Председник већа: Само у локал на пиће? Добро. Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа представља кривично дело. Да ли Вам је јасно ово упозорење суда?

Сведок Зоран Дуцан: Јесте.

Председник већа: Нисте дужни да одговорите на питања, којима бисте себе или евентуално свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону. Да ли Вам је јасна ова поука суда?

Сведок Зоран Дуцан: Јесте.

Председник већа: Као сведок, пошто се први пут испитујете, дужни сте да положите заклетву. Текст заклетве гласи: „Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати“. Да ли се заклињете, на овај начин?

Сведок Зоран Дуцан: Заклињем се.

Председник већа: Добро. Ви сте предложени од стране браниоца оптуженог да будете испитани на овом главном претресу у вези догађаја у јулу месецу испред хангара „Кравице“ између Братунца и Коњевић Поља. Да ли Вам је нешто познато о том догађају? Ево, изјасните се.

Сведок Зоран Дуцан: Па, познато ми је само Коњевић...

Председник већа: У односу на те чињенице.

Сведок Зоран Дуцан: Само Коњевић Поље ми је познато.

Председник већа: Коњевић Поље Вам је познато?

Сведок Зоран Дуцан: Да.

Председник већа: Шта Вам је познато у вези Коњевић Поља?

Сведок Зоран Дуцан: Па, тада сам био на Коњевић Пољу.

Председник већа: Испричајте све чега се сећате, зашто сте били, којим поводом, ко Вас је одвео тамо, ко Вас је позвао тамо, шта сте радили тамо?

Сведок Зоран Дуцан: Па, нас су тамо довели 12.07. на Петровдан у школу у Коњевић Поље.

Председник већа: Добро.

Сведок Зоран Дуцан: И ту смо, овај, смештени. И после сат времена, два су нас распоредили...

Председник већа: Само мало, да бисмо били прецизнији, одмах и јасни. Када кажете „нас су довели“, објасните нам, где сте то били, ко сте то били ви, ко вас је одвезао, значи да ли сте били припадник неке војске, које војске, ко је наредио да вас одвезу и где да вас одвезу?

Сведок Зоран Дуцан: Па, био сам припадник Специјалне бригаде полиције на Јахорини.

Председник већа: Специјалне бригаде полиције. Одмах се изјасните, која чета, који вод, уколико сте у могућности?

Сведок Зоран Дуцан: Друга чета први вод.

Председник већа: Друга чета први вод. Добро, можете да се изјасните одмах, у односу на Ваше старешине?

Сведок Зоран Дуцан: Нисам Вас разумео.

Председник већа: У односу на старешине, ко Вам је био надређени, ко је са Вама био у воду, кога се сећате?

Сведок Зоран Дуцан: Па, сећам се да је био са мном, командир чете је био, ја мислим Неђа Иконић, а командир вода је био Раде Селаковић, сада тачно се не могу сетити презимена.

Председник већа: Добро. Испричајте све чега се сећате.

Сведок Зоран Дуцан: Видите, дошли смо, то је било негде око 12, 1 сат, тог 12. на Петровдан, са Јахорине су нас довели ту. Онда су нас распоредили тим дужем пута од Коњевић Поља према Сребреници.

Председник већа: Добро.

Сведок Зоран Дуцан: И ту смо били цео дан, целу ноћ. Били смо 12. по подне, 13., 14. и 15. И ту смо ми, овај, ту смо ми били распоређени на сваких педесет, сто

метара, један до другогa. И нама су долазили горе из тих праваца шума, предавали су нам се ти, како се зову, Муслимани наоружани са оружјем.

Председник већа: Добро.

Сведок Зоран Дуцан: И ми смо њих разоружавали и онда смо их упућивали према Коњевић Пољу. И ту су доле преузимани. И шта је даље било, то стварно не знам.

Председник већа: Да ли је то све чега се сећате?

Сведок Зоран Дуцан: Молим?

Председник већа: Да ли је то све чега се сећате?

Сведок Зоран Дуцан: Па, за сада, да. Не знам шта још.

Председник већа: Имате ли још нешто да додате?

Сведок Зоран Дуцан: Па, не, не.

Председник већа: Ваше испитивање је предложио бранилац адвокат Горан Петронијевић. Браниоче, да ли имате питања за сведока?

Адвокат Горан Петронијевић: Адвокат Горан Петронијевић. Поменули сте малочас да сте до, да су вас довели у Коњевић Поље.

Сведок Зоран Дуцан: Тако је.

Адвокат Горан Петронијевић: А да сте претходно били на Јахорини?

Сведок Зоран Дуцан: Тако је.

Адвокат Горан Петронијевић: Откуд Ви на Јахорини?

Сведок Зоран Дуцан: Па, горе нам је био тај регрутни центар, база где смо били обучавани.

Адвокат Горан Петронијевић: Када сте дошли на Јахорину?

Сведок Зоран Дуцан: Па, нас су у Србији похапсили, одвели у Митровицу, из Митровице у Јању, из Јање на Јахорину.

Адвокат Горан Петронијевић: Када кажете „Јању“, то је Јања близу ког места?

Сведок Зоран Дуцан: Па, у Босни.

Адвокат Горан Петронијевић: Је ли то Јања поред Бијељине или нека друга Јања?

Сведок Зоран Дуцан: Поред Бијељине.

Адвокат Горан Петронијевић: Добро.

Сведок Зоран Дуцан: Има само једна Јања, не знам да има друга.

Адвокат Горан Петронијевић: Где су Вас ухапсили, кажете?

Сведок Зоран Дуцан: У Новом Саду.

Адвокат Горан Петронијевић: Можете ли да се сетите где?

Сведок Зоран Дуцан: У Темеринској улици, Нови Сад.

Адвокат Горан Петронијевић: Када је то било отприлике, можете ли времена да се сетите?

Сведок Зоран Дуцан: Па, негде у поподневним часовима, ја мислим, колико се сећам, а сада...

Адвокат Горан Петронијевић: То је било 1995. је ли тако?

Сведок Зоран Дуцан: 1995., да.

Адвокат Горан Петронијевић: А можете ли да се сетите месеца или ближе одређење неког времена?

Сведок Зоран Дуцан: Па, да ли је то био мај, крај маја или почетак јуна, стварно се не могу сетити, пуно времена је прошло.

Адвокат Горан Петронијевић: Колико сте провели горе на Јахорини?

Сведок Зоран Дуцан: Па, провео сам малтене цело време док нису нас доле, овај, на тај Коњевић Поље довели. Провели смо обуку целу, провели смо целу обуку горе, пешадијску обуку.

Адвокат Горан Петронијевић: Када сте дошли на Јахорину, јесте ли видели Голијанина, да ли је он био тамо?

Сведок Зоран Дуцан: Јесам, јесам.

Адвокат Горан Петронијевић: Јесте му се јавили, јесте комуницирали?

Сведок Зоран Дуцан: Јесмо, јесмо. Јесмо, зато што смо се познавали још из Новог Сада. Малтене, њега сам познавао и још два човека од тог света.

Адвокат Горан Петронијевић: Кажите ми, када сте дошли у Коњевић Поље, Ви сте, колико сам разумео, први вод?

Сведок Зоран Дуцан: Ја сам први вод друге чете је била.

Адвокат Горан Петронијевић: Колико водова је Ваша чета имала?

Сведок Зоран Дуцан: Мислим да су била три или четири вода, сада не могу да се сетим. Три вода, мислим да су три вода била у чети.

Адвокат Горан Петронијевић: Колико је отприлике људи било у по једном воду?

Сведок Зоран Дуцан: Па, негде око тридесет људи по воду да је било, мислим, тридесет, тридесетпет људи.

Адвокат Горан Петронијевић: Добро. Кажете командант Вам је, односно, командант је био Иконић.

Сведок Зоран Дуцан: Тако је.

Адвокат Горан Петронијевић: Друге чете?

Сведок Зоран Дуцан: Тако је.

Адвокат Горан Петронијевић: А командир је, рекли сте, Раде?

Сведок Зоран Дуцан: Раде, Селе... Селаковић, Селаховић... Тако некако, Раде се звао.

Адвокат Горан Петронијевић: Да ли Вам је познато можда име Раде Сладоја?

Сведок Зоран Дуцан: Раде Сладоја, јесте, Раде Сладоја, Сладоја.

Адвокат Горан Петронијевић: Судија, ово је из исказа овог Реновице, нисам...

Сведок Зоран Дуцан: Сладоја, извињавам се.

Адвокат Горан Петронијевић: Можете ли да нам опишете, распоред Ваших водова, Ваше чете, у односу на Коњевић Поље?

Сведок Зоран Дуцан: Могу, могу. Ја сам био у првом воду друге чете и ми када смо се распоређивали, ја сам прво, прво је ишао први вод је ишао према Сребреници, а други вод је ишао, се везао на наш вод, а трећи се вод везао на други вод, према Кољевић Пољу.

Адвокат Горан Петронијевић: Значи, ако сам добро разумео, трећи вод је био најближи Коњевић Пољу?

Сведок Зоран Дуцан: Тако је.

Адвокат Горан Петронијевић: Па је други вод био у средини?

Сведок Зоран Дуцан: Тако је.

Адвокат Горан Петронијевић: Па је први вод био најдаље од Коњевић Поља?

Сведок Зоран Дуцан: Да, према Сребреници.

Адвокат Горан Петронијевић: У реду. Кажите ми, колико је Ваша јединица имала чета?

Сведок Зоран Дуцан: Па, мислим да су биле две чете, прва и друга.

Адвокат Горан Петронијевић: Добро, јесте заједно дошли тамо?

Сведок Зоран Дуцан: Не, ми смо дошли 12., а прва чета је дошла раније дан, ја мислим.

Председник већа: Где је дошла раније?

Сведок Зоран Дуцан: Па, мислим у Коњевић Поље.

Адвокат Горан Петронијевић: Јесте их видели ту када сте дошли у Коњевић Поље?

Сведок Зоран Дуцан: Не, нисмо их видели.

Председник већа: Како знате да су дошли ако их нисте видели?

Сведок Зоран Дуцан: Па, зато, када смо се навезали на прву чету, онда смо видели да су они већ ту распоређени.

Председник већа: Добро, када се већ изјашњавате о томе, објасните, где су они, објасните нам, где су они били распоређени?

Сведок Зоран Дуцан: Они су били...

Адвокат Горан Петронијевић: То би моје питање било, судија, тако да, хвала.

Председник већа: Ја се извињавам.

Адвокат Горан Петронијевић: У реду је, исто то бих питао, занима ме распоред.

Сведок Зоран Дуцан: Они су били распоређени ближе Сребреници, а ми смо ближе Коњевић Пољу.

Председник већа: Само мало. Уколико се изјашњавате према Сребреници, а правац, путни правац Коњевић Поље-Братунац?

Сведок Зоран Дуцан: Па, мислим, то је пут за Сребреницу.

Председник већа: То је пут за Сребреницу?

Сведок Зоран Дуцан: Да, да.

Председник већа: Добро.

Сведок Зоран Дуцан: Коњевић Поље, Братунац, па сада иде та села и то.

Председник већа: Добро. Дакле, они су били ближе?

Сведок Зоран Дуцан: Ближе Сребреници. У ствари, од Коњевић Поља, ми смо Коњевић Поље, а они су од Коњевић Поља према Сребреници, према Братунцу били.

Председник већа: Према Братунцу?

Сведок Зоран Дуцан: Да.

Председник већа: Добро. Ја се, браниоче, извињавам. Изволите, да Вас не ометам.

Адвокат Горан Петронијевић: Можете ли да опишете конфигурацију терена, неке географске појмове ту, да ли је било неких, како је изгледао тај терен где сте Ви били?

Сведок Зоран Дуцан: Ја где сам био, био је терен, па, тај пут је био раван, али је било тих кривина и то тако. Била је река једна доле испод, Кравица се зове, ја мислим да се зове Кравица и горе су била нека брда, тако, пропланци неки, шума и то.

Адвокат Горан Петронијевић: Шта је Ваш задатак био када су Вас довели, шта су Вам рекли?

Сведок Зоран Дуцан: Па, нама су рекли да ту будемо на том путу, да обезбеђујемо тај пут и да не би, овај, како, да обезбеђујемо пут и када се предају нама, да их разоружамо и да их упутимо према Коњевић Пољу.

Адвокат Горан Петронијевић: Кажите ми, где сте спавали?

Сведок Зоран Дуцан: Спавали смо на путу.

Адвокат Горан Петронијевић: Како на путу?

Сведок Зоран Дуцан: Па, на путу, на, једноставно ту ниси могао да спаваш, ту није било спавања. Када смо дошли, није било спавања уопште. Значи од ујутру, целу ноћ, цео дан.

Адвокат Горан Петронијевић: Добро. Кажите ми, поменули сте да су се предавали са оружјем, ако сам Вас разумео?

Сведок Зоран Дуцан: Тако је.

Адвокат Горан Петронијевић: Можете ли нешто ближе да нам објасните, да опишете како је то изгледало?

Сведок Зоран Дуцан: Па, видите, то је, они су били, па 50% њих је имало оружје, када су се предавали нама. Можда чак и више. Они су долазили у униформама, у доњем делу су имали униформе, а горе су имали кошуље, мајице или тако нешто. Били су јако уморни, исцрпљени, шта да Вам кажем, значи, они су нама предавали оружје, а ми смо оружје одлагали на једно место. Онда смо њих упућивали, ако је њих двојица, тројица, онда их упутимо према Коњевић Пољу да иду сами, зато што су већ колеге из јединице постројене путем овим према Коњевић Пољу. А када је било више у групи, њих десет, петнаест, онда дође војска, дође, не знам, дође, одведе их према Коњевић Пољу.

Адвокат Горан Петронијевић: Можете ли да се сетите, када је почело то предавање, да ли знате то, када се то дешавало, у ком периоду? Јер Ви сте, колико сам разумео, Петровдан, то је 12.

Сведок Зоран Дуцан: Тако је.

Адвокат Горан Петронијевић: По подне, ноћ, 13., ноћ, 14.

Сведок Зоран Дуцан: Да, то је, то је већ кренуло...

Адвокат Горан Петронијевић: Значи, вежите ми за тај период ако можете ближе, када је то било, када су се предавали или је било континуирано или?

Сведок Зоран Дуцан: Па, то је већ кренуло навече 12., а највише је било 13. ујутру, тај дан, када су била предавања. Значи, ми смо 12. дошли, а 13. је највише њих сишло, овај, из тих шума са оружјем и са тако тим стварима, што су имали са собом.

Адвокат Горан Петронијевић: Кажете, оружје сте стављали на једну гомилу, је ли тако?

Сведок Зоран Дуцан: Тако је.

Адвокат Горан Петронијевић: Шта је било са тим оружјем?

Сведок Зоран Дуцан: Па, то је било одлагано на једном месту, то је долазила војска и онда су товарили у камионе и носили, то оружје.

Адвокат Горан Петронијевић: Кажите ми, ко су били ти људи, одакле су долазили? Кажете, неки имају оружје, неки немају оружје, ко су они, јесте имали комуникацију са њима, јесте питали, откуд вам оружје, где сте, шта сте, која јединица, јесте имали било какву комуникацију?

Сведок Зоран Дуцан: Ја сам имао, имао сам случај када су се мени ту на мом потезу предавали, да су ми говорили да једноставно беже из...

Адвокат Горан Петронијевић: Одакле?

Сведок Зоран Дуцан: Из Сребренице, зато што је на њих вршен притисак са стране руководства у Сребреници, то ваљда Насера Орића, не знам ни ја кога тамо даље. И онда су се нама жалили како су јако исцрпљени тамо, да су проживели свашта и када су дошли код нас, када су се нама предали, они су рекли да им је пуно лакше када су са нама били, овај, када су се нама били предали људи. Било је ту Муслимана, било је ту и сада могу да кажем, и Арапа и оних црнаца и тако то. И викали су само, тога се сећам јако добро, да су викали: „Алаху екбер, Алаху екбер“.

Адвокат Горан Петронијевић: Како знате да су Арапи?

Сведок Зоран Дуцан: Па, видим по њима. Значи, ја питам Муслимана, да ли се разумете са њим, они се не разумеју, само су викали: „Алаху екбер, Алаху екбер“.

Председник већа: Када се предају, они говоре „Алаху екбер“?

Сведок Зоран Дуцан: Да. То су викали ти Арапи, они су Арапи, нису домаћи Муслимани били сигурно, колико се сећам, то се баш јако добро сећам, зато што су ми остали, овај, њихова та, и увек сви су имали оружје, аутоматске пушке, пиштоље, ловачке пушке, било је пар и зоља и то су имали са собом и све су они то нама предавали.

Адвокат Горан Петронијевић: А како је изгледало то предавање оружја?

Сведок Зоран Дуцан: Они су силазили из тих шума, држећи пушке овако горе. И тако су долазили нама на пут.

Адвокат Горан Петронијевић: Можете ли да опишете, јер не може у записник да уђе то што сте показали вербално. Судија, ако дозвољавате.

Сведок Зоран Дуцан: Они су овако силазили, судија, са пушкама.

Адвокат Горан Петронијевић: Ако можете да опишете.

Сведок Зоран Дуцан: Долазили су нама и предавали су се. И стварно смо ми њих разоружали, што се тиче наоружања, само смо то, наредба је била само да узмемо наоружање.

Председник већа: Са пушкама у рукама?

Сведок Зоран Дуцан: Тако је, тако је.

Председник већа: Добро.

Сведок Зоран Дуцан: А ти Арапи, то се јако сећам, они су били, и ножине, да извинете, судија, то су ножеви били, пушке, они кратежи на њима. Остали су ми у сећању.

Председник већа: Је ли било међу њима цивила?

Сведок Зоран Дуцан: Па, видите, било је цивила који су бацали оружје, па су долазили нама, горе у шуми.

Адвокат Горан Петронијевић: Како то знате?

Сведок Зоран Дуцан: Зато што су нам причали ти исти Муслимани, који су се нама предавали.

Адвокат Горан Петронијевић: Кажите ми следеће. Кажете, упућивали су, када су мање групе, упућивали сте их у Коњевић Поље.

Сведок Зоран Дуцан: Тако је.

Адвокат Горан Петронијевић: Куда сте их то упућивали?

Сведок Зоран Дуцан: Путем, према Коњевић Пољу.

Адвокат Горан Петронијевић: Асфалтним путем?

Сведок Зоран Дуцан: Асфалтним путем, да.

Адвокат Горан Петронијевић: И они су одлазили у том правцу?

Сведок Зоран Дуцан: У том правцу, према Коњевић Пољу.

Адвокат Горан Петронијевић: Реците ми сада, јесте видели Ви било кога из прве чете? Кажете, знате да су распоређени горе. Јесте ли их видели и када?

Сведок Зоран Дуцан: Видео сам из прве, из прве чете сам видео из четвртог вода и то сам видео ујутру, ујутру 13.

Председник већа: Како знате да су из четвртог вода?

Сведок Зоран Дуцан: Па, зато што сам, овај, када су, то је била ноћ и када смо се ми ујутру, видимо трагове преко пута, из тог потока, да су прелазили, овај, исти ти Муслимани су прелазили преко пута. И они су ишли на другу страну. И ја сам ишао према четвртом воду. Идем логиком, значи идем, први вод иде на четврти вод. И видим, четврти вод је наше јединице, од нас далеко можда неких километар, можда мало мање, можда јаче, сада не могу да се сетим колико је било размака. И ту видим, како се зове, господина Голијанина. Ја му кажем, још са двојицом колега, „хајде, молим те, да се привучемо, да приђемо један другоме, да збијемо редове, да нам не дођу иза леђа, побиће нас ноћу“. И тако сам га ја видео тада у четвртом воду њега.

Председник већа: Колико су они били удаљени од Вашег вода, ти припадници четвртог вода прве чете?

Сведок Зоран Дуцан: Па, били су, па можда неких двеста, триста метара, сада не могу да се сетим тачно. Него када сам ја, када смо ми отишли ујутру по њих, да их нађемо, да се привучемо, да се раширимо више, да нема празан простор, е тада смо се ми онда прегруписали.

Председник већа: Да ли сте са места где сте Ви стајали, где сте Ви били распоређени, све време могли њих да видите?

Сведок Зоран Дуцан: Јесам, могао сам да их видим, то јутро 13. ујутру.

Председник већа: А, пре тога?

Сведок Зоран Дуцан: Видео сам их навече када смо ми дошли. Али ту ноћ нисам их видео, него сам их видео ујутру када сам ишао према њима, ја са двојицом колега.

Председник већа: 13. А после тога, да ли сте их видели све време?

Сведок Зоран Дуцан: Јесам, 13., да.

Председник већа: И сви су били ту?

Сведок Зоран Дуцан: Тако смо били, да, распоређени.

Председник већа: Добро. Изволите даље.

Адвокат Горан Петронијевић: Јесте Ви знали у ком је воду Голијанин?

Сведок Зоран Дуцан: Па, нисам знао у ком је воду, него видео сам да је био на зачељу јединице, буквално у том воду. Па тако испада је то задњи вод, ако иде тако, логично. Ако сам ја био у првом, а ја сам друга чета, он је прва чета, онда је на зачељу био.

Адвокат Горан Петронијевић: Значи, то би онда по Вама требало да буде четврти вод?

Сведок Зоран Дуцан: Четврти вод, по тој некој, мислим, па тако и јесте.

Адвокат Горан Петронијевић: Тако по распореду?

Сведок Зоран Дуцан: По распореду, да, како смо се ми распоређивали.

Адвокат Горан Петронијевић: Добро. Кажите ми, рекли сте да би било добро да се помере и они и ви да покријете тај простор.

Сведок Зоран Дуцан: Тако је, тако је.

Адвокат Горан Петронијевић: Колико сте се отприлике једни према другима померили?

Сведок Зоран Дуцан: Па, померили смо се баш добро, значи да смо могли да будемо на размаку неком између сто метара, између мене и колеге до идућег вода. Сада, сто метара, осамдесет, али ми смо ту шетали, ишли смо једни према другима, они према нама и то је била та шетња у неких педесет метара.

Адвокат Горан Петронијевић: Нешто сте поменули да сте видели ујутру неке трагове, нисам Вас разумео. Чије трагове?

Сведок Зоран Дуцан: Па видео сам трагове кад су прелазили, то је ноћ била, кад је ујутру свануло, то је било јако топло, сунце изађе рано и видимо преко пута трагове како су блатњави трагови прелазили преко асфалта, из потока тог су излазили, ишли су на другу срану. Ја кад сам то видео....

Адвокат Горан Петронијевић: Чији трагови, нисам Вас разумео?

Сведок Зоран Дуцан: Од тих Муслимана, што су се предавали.

Адвокат Горан Петронијевић: А како кад сте ви ту били, куда су то могли да прођу?

Сведок Зоран Дуцан: Па кад је био шупаљ простор.

Адвокат Горан Петронијевић: А у том између простору?

Сведок Зоран Дуцан: У том између простору они су

Адвокат Горан Петронијевић: У реду, у реду, нисам разумео. А куда су они пролазили, куда су отишли?

Сведок Зоран Дуцан: Не знам то куд су отишли. И онда кад смо ми то видели ујутру, нама није било добро. Онда смо ми кренули према њиховом воду, да се повуку и они према Коњевић Пољу, да се ми развучемо према њима, да би затворили ту шупљину.

Адвокат Горан Петронијевић: Шта то значи није вам било добро?

Сведок Зоран Дуцан: Па како ће бити добро кад устанете, ујутру видите да су они иза ваших леђа прошли буквално, Муслимани, наоружани, могли су нас побити.

Председник већа: Како иза ваших леђа? Опишите нам то.

Сведок Зоран Дуцан: Овако судија, како пут иде ово горе и сад овдје остао празан простор

Председник већа: Између вас и припадника прве чете?

Сведок Зоран Дуцан: Тако је, тако је.

Председник већа: Добро.

Сведок Зоран Дуцан: И сад су они прошли буквално овуда, могли су нам доћи иза леђа, могли су нас побити.

Председник већа: Ко је био надлежан да распореди војску? И ко је био надлежан да изда наредбу да се они помере са места где су распоређени?

Сведок Зоран Дуцан: Па видите судија, ту није било ни надређенога ни понадређенога, ми смо били тамо препуштени сами себи.

Председник већа: Где су били командири водова?

Сведок Зоран Дуцан: Њих није било тад тамо уопште.

Председник већа: Кога није било?

Сведок Зоран Дуцан: Ниједног командира, из моје чете није било никога. Ми смо се сами организовали да се спојимо да нам не би неко дошао иза леђа.

Председник већа: Дакле сами сте то одлучили?

Сведок Зоран Дуцан: Да.

Председник већа: Ко је ставио предлог, ко је то преложио?

Сведок Зоран Дуцан: Па ми између себе, колеге на путу.

Председник већа: Ви сте се договорили?

Сведок Зоран Дуцан: Да.

Председник већа: Да се приближите једни другима? Ви, ваша друга чета да се приближи првој чети?

Сведок Зоран Дуцан: Тако је.

Председник већа: Добро. Изволите браниоче.

Адвокат Горан Петронијевић: Дакле тад сте видели Голијанина, то је 13. ујутру, је л` тако?

Сведок Зоран Дуцан: Тако је. Кад смо дошли према њиховој чети да их... У ствари нисам га видео, ја сам видео њега можда неких педесет метара, онда сам викао: "Ацо", зато што сам њега ту једино највише познавао, и онда је он пришао, онда смо се ту договорили да се распоредимо како треба.

Адвокат Горан Петронијевић: Јесте ли га 13. виђали сем тог тренутка и тог момента?

Сведок Зоран Дуцан: Па видео сам га, сад..., сигурно једно два, три пута сам га видео у току дана, 13., зато што смо били ту, шетали смо један према другоме.

Адвокат Горан Петронијевић: Кажете тог 13. је била највећа предаја је ли тако?

Сведок Зоран Дуцан: Јесте, колико се ја сећам, мислим да јесте, колико могу да се сјетим сад, ово је двадесет година и јаче.

Адвокат Горан Петронијевић: Можете ли неки број тих људи који су се предали? Кад кажете највећа предаја. Колико је то било отприлике? 10,15,100, 1000?

Сведок Зоран Дуцан: Сад у том мом потезу где сам ја, где смо ми били, у том дану ја сам онда неких сад између 80 и 100 људи смо примили ми, у том гдје сам ја покривао тај терен.

Адвокат Горан Петронијевић: И они су сви отишли ка Коњевић Пољу?

Сведок Зоран Дуцан: Ми кад смо њих разоружали, ми смо њих упутили према Коњевић Пољу. Ако их је било у већим групама долазила је по њих војска, онда су их они у колони ишли су даље до Коњевић Поља. Ако их је била двојица, тројица ми смо њих саме према Коњевић Пољу упућивали.

Адвокат Горан Петронијевић: И они су ишли према Коњевић Пољу?

Сведок Зоран Дуцан: Тако је.

Адвокат Горан Петронијевић: А реците ми која војска, које су јединице биле?

Сведок Зоран Дуцан: Ко ће то, не могу да се сјетим. Наша је војска била, не може бити друга нека, само није наша јединица, ми смо само били на обезбеђењу пута.

Адвокат Горан Петронијевић: Јесу ли се разликовале ваше униформе од тих?

Сведок Зоран Дуцан: Јесу, јесу.

Адвокат Горан Петронијевић: По чему? Можете ли се сетити.

Сведок Зоран Дуцан: Па ми смо имали маскирне униформе, маскирно онако, маскирно крупнија, а војска је имала другу нијансу и друго све, други дезен.

Адвокат Горан Петронијевић: А кажите ми јесте ли имали још нешто од додатне опреме сем наоружања и униформе?

Сведок Зоран Дуцан: Ми смо само имали аутоматско оружје, пушке и на себи униформе, и то.

Адвокат Горан Петронијевић: Јесте ли имали рап?

Сведок Зоран Дуцан: Рап, нормално, да. То иде уз аутоматску пушку.

Адвокат Горан Петронијевић: Добро, добро, питам. А кажите ми да ли сте имали нешто од средстава заштите шлемове, панцире?

Сведок Зоран Дуцан: Имали смо шлемове, да, имали смо панцире.

Адвокат Горан Петронијевић: Имали сте панцире?

Сведок Зоран Дуцан: Да.

Адвокат Горан Петронијевић: Какве панцире сте имали?

Сведок Зоран Дуцан: Па плаве, плави су били панцири, у плавој боји, онако само са два чичка, само два чичка ставиш и стегнеш ту. То нису ни били панцири, то су биле обичне крпе, само су нам тако замазали очи били.

Адвокат Горан Петронијевић: Кажите ми како је изгледала ноћ? Данас сте нам описали заробљавате ове, одводите их и тако даље, шаљете. Како је изгледала ноћ ту на положају?

Сведок Зоран Дуцан: Та прва ноћ је била јако тешка, ми смо исто били уплашени, ми смо ту пали ко с неба, не знаш шта се дешава. Прва ноћ је била тешка, друга је исто била тешка. Та прва ноћ је била ми најтежа и тек ту после прве ноћи кад смо ујутру то видели куд су они прошли поред нас, тад нам није било добро. Каква може бити ноћ кад не спаваш од 12. нисам спавао до 15., значи спавао сам буквално на асфалту.

Адвокат Горан Петронијевић: Ако ја разумем то су три ноћи? 12. на 13., 13. на 14., 14. на 15.

Сведок Зоран Дуцан: Тако је.

Адвокат Горан Петронијевић: Је л` тако?

Сведок Зоран Дуцан: Тако, да.

Адвокат Горан Петронијевић: И нисте мрдали нигде?

Сведок Зоран Дуцан: Не.

Адвокат Горан Петронијевић: Нисте одлазили да се одморите у школу?

Сведок Зоран Дуцан: Ко да нас замјени?

Адвокат Горан Петронијевић: Добро. Кажите ми 15. где сте били?

Сведок Зоран Дуцан: 15. смо ишли у, колико се могу сјетити, мислим да смо ишли у чишћење терена 15.

Адвокат Горан Петронијевић: Шта то значи чишћење терена?

Сведок Зоран Дуцан: Па то кад је већ све било завршено, кад је то се већ, они су се предали, разоружани су, ми смо кренули у чишћење терена. Од тог мог где сам ја био, мој је био крај, моје чете, онда смо кренули преко ријеке, како се зове та ријека Кравица, је ли Кравица, прешли смо ријеку, онда смо се подијелили у стрелце,

буквално тако да кажем, онда смо кренули кроз ту шуму да чистимо терен према Коњевић Пољу.

Адвокат Горан Петронијевић: То је била ваша чета или ваш вод?

Сведок Зоран Дуцан: Наша друга чета је то радила. Како смо се пењали, ми смо ишли горе, а друга чета је, други вод је ишао овако, онда смо се ми тако навезали, ишли смо према Коњевић Пољу.

Адвокат Горан Петронијевић: Каквим тереном сте пролазили тад?

Сведок Зоран Дуцан: Па шума, стрњине, мислим свакакав терен, неприступачан јако.

Адвокат Горан Петронијевић: Добро. Кажите ми јесте ли тог 15-ог видели Голијанина?

Сведок Зоран Дуцан: Нисам га видео, 15. га нисам видео.

Адвокат Горан Петронијевић: Кад сте га видели последњи пут пре тога?

Сведок Зоран Дуцан: Пре, кад смо се спојили у водове?

Адвокат Горан Петронијевић: Тако је. Рекли сте тог дана сте се видели тад кад сте разговарали и још пар пута у току дана, 13. Јесте ли га 14. видели?

Сведок Зоран Дуцан: 14-ог, јесам 14-ог сам видео га, колико се могу сјетити.

Адвокат Горан Петронијевић: Где сте га видели?

Сведок Зоран Дуцан: Видео сам га ту на том путу Коњевић Поља. Прошао је он и још један колега, мислим да је он био из његове јединице, прошли су према Коњевић Пољу и носили су, да ли је то војни, како, ранац или она, како да кажем то, врећа она војничка.

Адвокат Горан Петронијевић: Транспортна врећа.

Сведок Зоран Дуцан: Транспортна врећа и пошли су према Коњевић Пољу, ја га зауставим, рекох: гдје идеш? Ја сам тако зезали се: гдје идеш? Каже: идем до Коњевић Поља по цигаре. То је негде било ујутру 7,8 сати. Добро се сјећам. Рекох: ајде кад будеш долазио понеси и нама, ми смо остали без цигара. Тако је и било. Каже он: кад се будемо вратили добићете цигаре. Ми смо њега чекали, чекали, он се ...

Адвокат Горан Петронијевић: Кад се вратио?

Сведок Зоран Дуцан: Није се вратио, ја га нисам видео кад се вратио тај дан. Тек сам га видео после тог чишћења, видели смо се на Јахорини, после 15-ог.

Адвокат Горан Петронијевић: Јесте ли разговарали о том догађају? Где су цигаре, шта је било?

Сведок Зоран Дуцан: Па питао сам га ја 15-ог: гдје су оне цигаре што си нам..., каже: ајде пусти ме причаћу ти, каже, имали смо неки проблем. Какав проблем, то не знам шта се десило.

Адвокат Горан Петронијевић: 15-ог кад сте били у чишћењу да ли сте га видели?

Сведок Зоран Дуцан: Нисам. Зато што нисмо могли да се видимо кад смо ми били ближе ријеци, они су били горе дубље по том брду.

Адвокат Горан Петронијевић: Је л` се разликовала конфигурација терена где су они били и где сте ви били?

Сведок Зоран Дуцан: Па јесте, јесте.

Адвокат Горан Петронијевић: У ком смислу?

Сведок Зоран Дуцан: Па видиш колегу, па не видиш другог колегу. Значи кад је то све овако, то су као неке серпентине.

Адвокат Горан Петронијевић: Код вас или код њих?

Сведок Зоран Дуцан: И код нас и код њих. Такав је тај терен тамо.

Адвокат Горан Петронијевић: Је л` било саобраћаја тада?

Сведок Зоран Дуцан: Јесте, како да не. Мислите то на Коњевић Пољу, на том путу?

Адвокат Горан Петронијевић: На том путу на коме сте били.

Сведок Зоран Дуцан: Јесте, пролазили су ту и војска и возила, пролазили су и транспортери у УН, ти унпрофорски, пролазило је, пролазило је возила.

Адвокат Горан Петронијевић: Значи саобраћај се нормално одвијао?

Сведок Зоран Дуцан: Нормално је саобраћај функционисао, само ето што смо ми били ту обезбеђење тог буквално пута кад су се они са оружјем нама предавали, а саобраћај је ишао нормално.

Адвокат Горан Петронијевић: Ја немам више питања судија.

Председник већа: Немате других питања. Да ли Тужилаштво има питања?

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић. Колико је далеко место где сте ви били позиционирани у односу на хангар Кравице?

Сведок Зоран Дуцан: Ја га нисам видео одатле, хангар.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Добро, али колико далеко, можете ли да процените?

Сведок Зоран Дуцан: Па неких сигурно три, четири километра. Сад не могу кад нисам био, кад не знам тачно гдје је хангар, сад не могу да вам одредим овај колико је километара, можда буде пет, можда буде седам, можда буде три, кад га ја нисам видео, хангар.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Добро. Да ли сте чули неку пуцњаву тада? И на три километра и на пет се чује пуцњава.

Сведок Зоран Дуцан: Па видите ја пуцњаву нисам чуо, чуо сам спорадичну пуцњаву.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: 12-ог на 13-ти рецимо или 13-ти на 14-ти?

Сведок Зоран Дуцан: Па било је оно да пукне метак један или тако спорадична пуцњава, а рафал, то јаче...

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Знате зашто Вас то питам, зато што у правноснажном окончаном поступку у Хагу је утврђено да је једна група људи, то не говорим о овим људима овде, него да је 12-ог на 13-ти устрелила један велики број људи, па је овај, само сам, значи то се дешавало веома....

Адвокат Александар Лазаревић: Ово је погрешна интерпретација, ја мислим није то било 12-ти на 13-ти.

Председник већа: Истина...

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: 13., извините.

Председник већа: Добро, тужилац се оградио....

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Оградио сам се од тога, да, извините.

Сведок Зоран Дуцан: Нисам Вас разумео, стварно, морате ми поновити.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Да ли сте чули неку пуцњаву у том периоду од 12-ог до 15-ог из правца хангара Кравице?

Сведок Зоран Дуцан: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Нисте чули ништа значи?

Сведок Зоран Дуцан: Чуо сам оно да пукне тамо негде...

Председник већа: Само моменат. Да ли се уопште тих дана из правца хангара Кравица чули неку пуцњаву?

Сведок Зоран Дуцан: Не, ја је чуо нисам.

Председник већа: Нисте чули.

Сведок Зоран Дуцан: Да сам чуо рекао бих, али ја је чуо нисам.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Дакле 13-ог увече, то је било моје питање, дакле нисте ништа чули?

Сведок Зоран Дуцан: Нисам, нисам чуо, не.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Добро. То сам Вас, зато што кажем, то је утврђено па смо само хтели да проверимо

Сведок Зоран Дуцан: Ја нисам чуо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Даље да Вас питам, када сте рекли, кад сте повлачили, кад је то било завршено, шта подразумевате под "то"? Је л` рекли сте распоређени сте поред пута, ништа се не дешава, нема пуцњаве, а "то" је било завршено? Шта је то "то"?

Сведок Зоран Дуцан: Па мислим то предавање, више нема људи да силазе из...

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Мислили сте на предавање?

Сведок Зоран Дуцан: Да, да. Не долазе више из шума, нема више...

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Добро, а кад смо код предавање рекли сте прво да је 50-50 цивила и ових било, наоружаних људи. Како то сад, је л` можете да опишете, кад се предају цивили без оружја или су их бацили негде у шуму и како је било када се предаје неко са зољом? Да ли је било неких инцидената кад силази неко са зољом из шуме, наоружан или како већ?

Сведок Зоран Дуцан: Што се тиче њихове стране и наше, није, није било инцидената, ту код мене није било.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: А да ли су они пуцали на вас?

Сведок Зоран Дуцан: Чула се пуцњава, али ја, на нас није била отварана ватра. Ту гдје сам ја покривао тај потез, тај терен.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Је л` можете да опишете кад неко са зољом или са аутоматском пушком силази са брда...

Сведок Зоран Дуцан: Ја сам рекао да су они буквално се предавали, да ли је зоља, да ли је аутоматска пушка, они су држали руке овако и тако су нама долазили.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: А цивили?

Сведок Зоран Дуцан: А цивили су долазили нормално.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Шта значи нормално?

Сведок Зоран Дуцан: Па мислим нормално су ишли у колони, тако су и они ишли. Значи цивил нема пушку, па њих тројица имају пушку, па цивил нема, па њих тројица имају пушку.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Сад ми реците....

Сведок Зоран Дуцан: Извињавам се, и ти цивили који нису имали пушку они су те пушке бацали горе по шуми, које сам ја ишао са мојом двојицом колега у шуму, са њима, да им нађем те њихове пушке гдје су бацили.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Занима ме ово за спавање што Вас је питао бранилац, дакле ви сте три ноћи били на том месту, и спавали сте кажете на путу?

Сведок Зоран Дуцан: Буквално на путу, да. Па на путу, немам гдје друго спавати. И умивали смо се на тој реци доле, јели смо те конзерве суве и то. Чак смо ми давали....

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Јесте ли мењали једни друге, како?

Сведок Зоран Дуцан: Па нема ко да нас замјени, ми смо били исцрпљени.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Знате зашто Вас то питам, зато што сте рекли да сте ујутру приметили трагове и рекли сте да су то били Муслимани. Како знате да су били Муслимани?

Сведок Зоран Дуцан: Па ко је други могао да пређе?

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Па добро, значи то је претпоставка?

Сведок Зоран Дуцан: Па тако је, па они, значи није нико од нас прешао из потока, из те реке, па прешао пут и отишао тамо на другу страну шуме.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Дакле, Муслимани пролазе ту између ваших редова.

Сведок Зоран Дуцан: Нису биле наше две чете везане, ми смо, разишли смо се у ту ноћ, био је празан простор.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Добро. Да ли сте кад сте видели те трагове предузели неке мере да ако знате да су Муслимани, пролазе ту поред вас...

Сведок Зоран Дуцан: Па рекао сам то мало пре, да смо се спојили са четом првом, да сузимо простор, да би затворили ту шупљину.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Добро. Сад ми још нешто није јасно, рекли сте прво да је било три вода, на крају, рекли сте три или четири, па сте на крају определили да је било три вода, а онда сте рекли да је господин Голијанин био четврти вод. Па сад који фали, други или трећи? Пошто сте рекли да је први, он је четврти..

Сведок Зоран Дуцан: У којем воду?

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: У чети.

Сведок Зоран Дуцан: Господине, ако имају четири вод, први вод иде према Сребреници....

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Добро, добро, само да нам објасните.

Сведок Зоран Дуцан: Први, други, трећи, четврти вод се веже на мој први вод.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Добро.

Сведок Зоран Дуцан: Ако сте ме сад разумели.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Да, сад сам Вас разумео, да, о кеј. Имам још једно питање само. Дакле, рекли сте да се предало око 100 људи, 80 до 100 у вашем делу?

Сведок Зоран Дуцан: У том мом потезу где сам ја, где смо ми били распоређени.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: А около још ови други, Ваше колеге, како?

Сведок Зоран Дуцан: Па то нисам могао да видим, ја сад горе на далеко....

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Шта се десило са тим људима, где су они завршили?

Сведок Зоран Дуцан: Који, што су се мени предали?

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Да, Вама и евентуално тим осталима што нисте видели.

Сведок Зоран Дуцан: Моји, што су се мени предали они су завршили према Коњевић Пољу, доле су упућени према Коњевић Пољу, а даље шта је било ја стварно то не знам. Не могу да знам кад смо ми њих разоружали и упутили према Коњевић Пољу.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: А како сте их упутили, ко их је спроводио? Неким камионима, неким аутобусима, неким аутомобилима, пешице, како?

Сведок Зоран Дуцан: Ако их је било двоје, троје, ми смо њих саме пустили да иду према Коњевић Пољу.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Они су сами ишли према Коњевић Пољу?

Сведок Зоран Дуцан: Тако је. Наши су били распоређени по путу, тако да сваки кад напусти мене, тамо је други колега па га даље упућује према Коњевић Пољу.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Значи да ли сам добро разумео. Човек који носи зољу и сабље, ти муцехедини, и тако даље, предају се, дају све то и сами после иду према Коњевић Пољу, ви сте ту на 80 до 100 метара?

Сведок Зоран Дуцан: То је све повезано.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Знам, знам, него само покушавам ту слику да презентирам. Дакле, они иду сами муцехедини, који су спустили сабље и зоље и иду према Коњевић Пољу сами без да их ико спроводи, да их ико води ближе рачуна?

Сведок Зоран Дуцан: Тако је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па зар се нисте плашили неког инцидента, да ће неко на неког да

Сведок Зоран Дуцан: Па, они су већ били разоружани. Чега да се плашимо.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Не знам, ја Вас питам.

Сведок Зоран Дуцан: Нико њих није дирао с наше стране, ако их било 15, 10 онда је долазила војска па их је преузимала од нас и водила их према Коњевић Пољу.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: А да ли сте чули за неки, да се нешто дешавало у хангару Кравица?

Сведок Зоран Дуцан: Не, не.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Значи у то време сте били од 12-ог до 15-ог и ништа нисте чули?

Сведок Зоран Дуцан: Нисмо ништа чули.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Ништа нисте чули после да се било шта десило?

Сведок Зоран Дуцан: Ја, не.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Добро, хвала, немам више питања.

Председник већа: Немате других питања. Да ли оптужени Алекса Голијанин има питања? А имате Ви, изволите тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Добар дан.

Сведок Зоран Дуцан: Добар дан.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Кажете Вас су довели до школе у Коњевић Пољу?

Сведок Зоран Дуцан: Тако је.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: И шта сте радили у тој школи?

Сведок Зоран Дуцан: Па ту су нас сместили да нам буде ту као да спавамо.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Па јесте ли спавали?

Сведок Зоран Дуцан: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: А ко је ту требало све да спава?

Сведок Зоран Дуцан: Па ја мислим да наша чета је требала да спава ту.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: А где је спавала чета у којој је био Голијанин?

Сведок Зоран Дуцан: Е не знам то стварно, то не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: А шта....Знаете шта је ту сад проблем осим што смо чули делимичну одбрану....

Председник већа: Немојте да причате шта је проблем тужиоче, него питајте.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Питање је у том облику. Кажу људи који су били у чети у којој је био Голијанин да су они тог дана били на другом месту, не ту.

Сведок Зоран Дуцан: Ја знам шта сам ја видео и шта могу да кажем и чега могу да се сјетим. Сад ми се мало вратило неко сећање, али...то је већ јако дуго прошло времена.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: А осим тих цигара о којима сте причали на Јахорини.

Сведок Зоран Дуцан: Само сам га питао: гдје су цигаре, он каже: причаћу ти, имали смо проблем.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: А јесте ли о нечем другом причали што се догодило тих дана на том терену?

Сведок Зоран Дуцан: Не, не.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Да ли сте чули да је у близини места где сте ви били да су неки људи страдали?

Сведок Зоран Дуцан: Не, то нисам чуо.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Да ли сте чули да је у хангару Кравица убијено више стотина људи?

Сведок Зоран Дуцан: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Данас то први пут чујете?

Сведок Зоран Дуцан: Па чуо сам касније у медијима и у новинама кад смо дошле горе, да је било нешто, да је неки наш војник погинуо и то је била прича, да је неко убио нашег војника.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Да је један војник погинуо?

Сведок Зоран Дуцан: Нешто да је било неки војник, да ли је војник или неко погинуо, то је била прича.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: А шта се онда десило кад је тај погинуо војник?

Сведок Зоран Дуцан: Не знам, не знам стварно то.

Председник већа: А шта сте чули конкретно? Где је погинуо?

Сведок Зоран Дуцан: Да је неко отео нашем војнику пушку или пиштољ, сад не знам тачно.

Председник већа: Где?

Сведок Зоран Дуцан: Па ту негде на том путу.

Председник већа: На том путу?

Сведок Зоран Дуцан: Да.

Председник већа: Па добро Ви кажете да сте видели целу прву чету и другу чету, да су били у Вашем видокругу. Да ли сте то видели?

Сведок Зоран Дуцан: Па нисам могао да видим то што се дешавало, отимање, него сам чуо да је било неко отимање.

Председник већа: Тишина.

Сведок Зоран Дуцан: Да је било неко отимање оружја.

Председник већа: Чули сте?

Сведок Зоран Дуцан: Да. А нисам могао да видим то. Како да видим.

Председник већа: Ја сам Вас питала на почетку када сте се изјашњавали о томе колико су припадници другог вода прве чете били од вас, колико су од вас били удаљени припадници свих водова прве чете, Ви сте рекли да су они били ту, да су само наставили тамо где сте се ви распоредили, где сте завршили ваше распоређивање. Ја сам Вас питала да ли сте Ви њих видели све време. Ви кажете: да, видео сам их све време. Била је таква конфигурација терена.

Сведок Зоран Дуцан: Видео сам их други дан кад су нама прошли иза леђа.

Председник већа: Ја сам Вас питала: да ли сте видели на месту како су распоређени, да ли су били у Вашем видокругу и да ли сте могли све време да видите где су они и шта раде?

Сведок Зоран Дуцан: Па тај дан, први дан, видели смо их први дан.

Председник већа: А зашто други дан их нисте видели?

Сведок Зоран Дуцан: Па то је друга ноћ осванула. Кад сам видео да су ти трагови прошли ми смо ишли да их видимо гдје су они. Онда смо се приближили једни другима.

Председник већа: Добро. И тада сте их видели када сте се приближили?

Сведок Зоран Дуцан: Да, да. И тад смо се видели стално.

Председник већа: И тада сте чули да је био неки инцидент?

Сведок Зоран Дуцан: Не, чуо сам то тек на Јахорини кад смо се вратили горе.

Председник већа: Дакле иако су они били стално у Вашем видокругу Ви то нисте видели?

Сведок Зоран Дуцан: Не, не, нити је ко шта о томе причао.

Председник већа: Тај конфликт који се десио, то отимање оружја?

Сведок Зоран Дуцан: Не, не.

Адвокат Горан Петронијевић: Судија, ако дозволите.

Председник већа: Изволите.

Адвокат Горан Петронијевић: Бранилац адвокат Горан Петронијевић.

Председник већа: Опонијем Миливоја Батиницу да не додацује и да не говори без одобрења председника већа. Изволите.

Адвокат Горан Петронијевић: Судија, бојим се да сте погрешно интерпретирали овог сведока или се нисте разумели. Дозволите

Председник већа: Ја сам њему поставила....

Адвокат Горан Петронијевић: Можемо да преслушамо...

Председник већа: Само моменат, нема потребе да преслушамо, ево разјаснићемо. Ја сам поставила питање: након што сте распоређени да ли сте видели где су распоређени припадници друге чете, а не ваше. Он је рекао да су били распоређени даље у наставку према Сребреници....

Адвокат Горан Петронијевић: Судија, он је друга чета и то је неспоразум. Дакле, Ви га питате за другу чету, он је друга чета, а ово је прва чета.

Председник већа: Ја сам га питала за припаднике прве чете.

Адвокат Горан Петронијевић: Тако је.

Председник већа: И он каже да су се они наставили, да је његова чета била ближе Коњевић Пољу...

Адвокат Горан Петронијевић: Али ни у једном тренутку није рекао да види целу чету, како сте га Ви сад то питали.

Сведок Зоран Дуцан: Само задњи вод, задњих пет, шест људи од те

Председник већа: Ја сам Вас питала да ли Ви њих видите, Ви кажете: ми смо се током ноћи приближили овој другој чети. Ја сам Вас питала да ли сте их видели, Ви кажете: да. Дакле, нисте видели целу чету, него сте видели само....

Сведок Зоран Дуцан: Задњи део чете, буквално, предњи нисам могао да видим горе почетак чете.

Председник већа: Дакле, Ви сте видели један вод прве чете?

Сведок Зоран Дуцан: Видео сам један вод прве чете, али то је задњи вод, како да Вам кажем.

Председник већа: Задњи вод, добро. Како знате да је то био задњи вод?

Сведок Зоран Дуцан: Па логично ако иде први вод....

Председник већа: Значи Ви то закључујете, а нисте се у то уверили на терену?

Сведок Зоран Дуцан: Па мислим тако иде, тако сам ја први вод био.

Председник већа: То Вас питам, да ли сте причали са њима и сазнали то од њих, ком воду припадају или сте Ви то закључили?

Сведок Зоран Дуцан: Па и причали смо да су четврти вод прве чете они.

Председник већа: Добро. С ким сте причали? Да ли се сећате неког имена?

Сведок Зоран Дуцан: Причао сам са истим господином Ацом и са тим колегама који су били са њим, и баш сам и од њега тражио да се померимо, да спојимо....

Председник већа: И он Вам је рекао да је он припадник четвртог вода?

Сведок Зоран Дуцан: Па знали смо се и са Јахорине.

Председник већа: Не, ја Вас питам.

Сведок Зоран Дуцан: Па јесте, да.

Председник већа: Да припада четвртом воду.

Сведок Зоран Дуцан: Да, да.

Председник већа: Да ли се сећате осим њега још неког из тог четвртог вода?

Сведок Зоран Дуцан: Па не могу, не могу да се сетим. Не бих се ни њега сетио да се не знамо још из Новог Сада, да се нисмо тамо виђали, да га нисам видео на Јахорини, не би ни њега, њега би заборавио.

Председник већа: Добро. Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Ја ћу поново да се вратим на 12. Са колико аутобуса сте ви доведени у Коњевић Поље?

Сведок Зоран Дуцан: Па да ли смо дошли са два аутобуса, сад.. не могу да се сетим.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Колико је то сати било кад сте стигли у Коњевић Поље у школу?

Сведок Зоран Дуцан: Па негде око 12, 01, знам да је био Петровдан, 12., сећам се да је светац био.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: А кад сте и како пребачени на пут Коњевић Поље – Братунац?

Сведок Зоран Дуцан: Па нема шта да будемо пребачени кад је та школа близу тог пута.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Немојте да се љутите само, само реците, одговорите.

Сведок Зоран Дуцан: Ми смо из те школе, једноставно мој први вод је кренуо према Братунцу и докле смо ми горе стизали други вод је настављао, трећи вод и тако даље, до Коњевић Поља.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Колико сте ви далеко отишли од школе, пошто сте ви кажете били најдаље од Коњевић Поља?

Сведок Зоран Дуцан: Од школе?

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Да, односно од тог места одакле сте почели да обезбеђујете пут.

Сведок Зоран Дуцан: Па можда два километра, два и по, три, сад не могу, не могу да се сетим.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: А шта је био задатак, да ли Вам је уопште неко рекао, шта је задатак не само ваше чете него и ове друге чете?

Сведок Зоран Дуцан: Да обезбеђујемо тај пут....

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Који пут?

Сведок Зоран Дуцан: Тај пут што иде од Коњевић Поља према Кравици, према Сребреници, да обезбеђујемо тај прилаз.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Одакле да обезбеђујете од Коњевић Поља докле?

Сведок Зоран Дуцан: Од Коњевић Поља до, па према док наш вод стиже.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Па докле је стизао?

Сведок Зоран Дуцан: Па од школе можда два, три километра.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: То сте ви били на два километра, ја Вас питам укупно задатак шта сте, цела та јединица са Јахорине шта је требало да обезбеђује?

Сведок Зоран Дуцан: Тај цео пут од раскрснице Коњевић Поља па до према Сребреници.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Добро, према не значи ништа, него докле?

Сведок Зоран Дуцан: Па сад не знам докле.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Је л` то Братунац, је л` то Кравица? Шта је то? Докле обезбеђујете?

Сведок Зоран Дуцан: Па нисмо ни дошли до Братунца, до Кравице.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Па докле сте дошли?

Сведок Зоран Дуцан: Па сад не могу, стварно то не знам, сад тачку где сам стао тачно.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Је л` знате колико је Коњевић Поље – Братунац, колико је то далеко?

Сведок Зоран Дуцан: Не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Како знате колико је далеко Коњевић Поље – Кравица?

Сведок Зоран Дуцан: Ја Вам кажем да сам два километра од школе био...

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Како знате колико је Кравица далеко од Коњевић Поља кад не знате колико је Коњевић Поље – Братунац?

Сведок Зоран Дуцан: Нисам то ни рекао.

Председник већа: Тужиоче, не морате, само моменат, Петронијевићу, браниоче. Немојте да устајете, ја водим претрес, дакле, и старам се о одржавању реда у судници. Немојте да добацујете, заиста није примерено. Тужиоче, немате потребе да подижете тон, него лепо поставите питања, ако Вам не одговара одговор то није разлог да подижете тон на сведока.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Извињавам се, нисам, нисам.

Председник већа: Изволите браниоче.

Адвокат Горан Петронијевић: Приговор на питање тужиоца. Адвокат Горан Петронијевић. Сведок ни у једном тренутку није рекао колика је удаљеност између Коњевић Поља и Кравица.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Рекао је, рекао је, 3,4,5, рекао је.

Сведок Зоран Дуцан: Рекао сам колико је школа далеко од тог гдје смо ми били.

Адвокат Горан Петронијевић: Ја нисам чуо.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Рекао је, на питање...

Адвокат Горан Петронијевић: Ако је рекао, ја се извињавам, али ја лично нисам чуо тај податак.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: На питање Бруна Векарића је три, па је онда повећао на четири, па је повећао на пет.

Сведок Зоран Дуцан: Шта седам, ја сам рекао да је од школе док се није видео крај, три километра, два и по, то сам рекао.

Председник већа: Моменат.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: То сте сад рекли.

Председник већа: Дуцан, не можете тако да се изјашњавате. Ви сте овде сведок, овде сте позвани да говорите истину о свему ономе што Вам је познато о догађају. Предложени сте за сведока, то не значи да треба да се расправљате.

Сведок Зоран Дуцан: Не расправљам се ја судија.

Председник већа: Дакле, само моменат. Ево и са мном се расправљате. Дакле, када Вам се постави питање уколико се сећате Ви ћете дати одговор, уколико не, рећи ћете: не сећам се. А да упадате у расправу са било ким, не можете.

Сведок Зоран Дуцан: Извињавам се.

Председник већа: Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Кажете предавали су вам се и цивили за које знате да су били наоружани јер су Вам они то причали па сте онда Ви са њима после ишли у шуму да узмете то оружје. Кад је то било?

Сведок Зоран Дуцан: Па то је било 13-ог.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Је л` то онај дан кад сте се плашили, кад су вас ту ноћ пре 12-ог, 13-ог, па сте се уплашили?

Сведок Зоран Дуцан: Тако је.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: А нисте се плашили да уђете у шуму?

Сведок Зоран Дуцан: Па ишао сам ја и колега, њих двојица, тројица, да нађемо то оружје гдје су оставили.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: А шта знате шта је у шуми?

Сведок Зоран Дуцан: Па нисам се плашио, то је било близу. Да оставимо оружје у шуми?

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Колико је људи, тих цивила, Вас одвело и колико сте пушака тамо и оружја тог нашли тамо?

Сведок Зоран Дуцан: Не могу да се сетим колико је било пушака. Било је оружја, али не могу да се сетим.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: А колико цивила је било?

Сведок Зоран Дуцан: Мислим да је двојица њих била.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Њих двојица, добро. Кад сте рекли од 80 до 100 њих да се предало, је л` мислите на 13-ти или укупно?

Сведок Зоран Дуцан: Па тај дан, мислим укупно све колико сам ја био.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: А следећи дан, значи 14., колико се тада предало?

Сведок Зоран Дуцан: Па, 14. већ није толико, можда ако је у том мом потезу било можда, па сада не могу да се сетим, пет, шест људи, десет, плафон.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Пет, шест?

Сведок Зоран Дуцан: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: И шта је са њима било?

Сведок Зоран Дуцан: Тај дан. Касније је то све било мање и мање људи.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: И, шта је са њима било?

Сведок Зоран Дуцан: Па, исто су упућени према Коњевић Пољу.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: А ко Вам је рекао да иду према Коњевић Пољу, а не на неку другу страну?

Сведок Зоран Дуцан: Па, тако нам је речено.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Ко вам је тако рекао?

Сведок Зоран Дуцан: У команди нам је то речено.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Ко вам је рекао?

Сведок Зоран Дуцан: Старешине.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Ко?

Сведок Зоран Дуцан: Па, не могу да се сетим.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: А овде сте рекли да се није знало ко шта ради, да сте били препуштени сами себи.

Сведок Зоран Дуцан: Па, јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Е сада Вас питам, ко вам је наредио да иду према Коњевић Пољу?

Сведок Зоран Дуцан: Првог дана када су нас распоредили, тада смо то добили. Тако смо ми наставили да радимо, према Коњевић Пољу.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Значи, 12. по подне?

Сведок Зоран Дуцан: Тако је.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Када су вас распоредили, рекли су да ће се предавати Муслимани, то су вам рекли?

Сведок Зоран Дуцан: Па, нису нам то рекли, да пратимо ако нам долазе из шуме и то.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Па, да пратите ако вам долазе, па да спречите, да браните комуникацију или да прикупљате Муслимане, који се предају, шта су вам рекли?

Сведок Зоран Дуцан: Да обезбеђујемо пут, да разоружамо ко дође са оружјем.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: И шта онда?

Сведок Зоран Дуцан: И то смо и радили.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: И шта онда да радите?

Сведок Зоран Дуцан: И упућивали смо људе према Коњевић Пољу.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: А где је требало они да се јаве у Коњевић Пољу?

Сведок Зоран Дуцан: Е, то не знам.

Председник већа: Кажете, упућивали. Како сте их упућивали, објасните нам.

Сведок Зоран Дуцан: Па, путем да крену путем према Коњевић Пољу.

Председник већа: Ви пустите сами да иду?

Сведок Зоран Дуцан: Па, да.

Председник већа: Или их неко спроведе?

Сведок Зоран Дуцан: Па, има већ ту колеге који су покрили тај пут и они прате њихово кретање.

Председник већа: То Вас питам.

Сведок Зоран Дуцан: Да, да, они имају пратњу.

Председник већа: Из Ваше чете?

Сведок Зоран Дуцан: Тако је, да.

Председник већа: Изволите, тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Јесте ли икада после причали са Голијанином о догађајима на терену?

Сведок Зоран Дуцан: Не, не.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Када сте се следећи пут видели, после Јахорине са Голијанином?

Сведок Зоран Дуцан: У, када сам га видео...Па, можда пре једно годину и по дана.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: То је већ била подигнута оптужница.

Сведок Зоран Дуцан: Е не знам стварно.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Немам више питања, хвала.

Председник већа: Немате других питања. Да ли оптужени Голијанин или неко од осталих оптужених има питања? Изволите, Паровићу. Паузу? Сада паузу? Сачекаћете, моћи ћете да издржите, док се заврши са овим сведоком. Миливоје Батиница, изволите.

Оптужени Миливоје Батиница: Не, ја сам само ради Паровића.

Председник већа: А Ви сте само указали? Немате других питања? Ви сте рекли да су углавном ти који су се предавали, били наоружани?

Сведок Зоран Дуцан: Да.

Председник већа: Овде саслушани током поступка оптужени Миливоје Батиница је изјавио: „Ти који су се предали, нису имали оружје. Неки су били у униформи, а неки су били у цивилу“. Такође испитан оптужени Драгомир Паровић је изјавио: „Тај дан се предало између сто и стопедесет људи, сви су били цивили и сви су били мушкарци“. Нико се није изјаснио да је било много тих који су се предали са оружјем. Па Вас питам, где сте Ви то видели да се предају са оружјем подигнутим?

Сведок Зоран Дуцан: Код мене где се моја покривала чета друга, то сам ја видео.

Председник већа: Већина је била са оружјем?

Сведок Зоран Дуцан: Да.

Председник већа: Добро. На претходним претресима испитан је сведок Сениша Реновица. Да ли Вам нешто значи име Сениша Реновица?

Сведок Зоран Дуцан: Па, можда негде далеко, али не, не могу да се сетим.

Председник већа: Шта значи „негде далеко“?

Сведок Зоран Дуцан: Па, Сениша Реновица, не сећам се, не могу да се сетим стварно.

Председник већа: Добро. Сениша Реновица је био у другој чети. И Сениша Реновица је изјавио да је пошао заједно са Иконићем. Ви кажете, сећате се имена Иконић?

Сведок Зоран Дуцан: Па, зато што био ми је, како се каже, командир, да, сећам се Иконић, да. Био ми је командир чете.

Председник већа: Био је командир Ваше чете?

Сведок Зоран Дуцан: Да.

Председник већа: Добро. Да је са Иконићем кренуо према Братунцу, да су ишли приватним возилом према Братунцу. И након проласка припадника њихове чете, ни са леве, ни са десне стране никога нису видели, након чега су пре Кравице, на стопедесет до двеста метара пре пункта, наишли на припаднике прве чете. Претходно није знао где се налазе, јер их је од одласка са Јахорине тада први пут видео. Били су распоређени на исти начин као и њихова чета, јер је то било правило службе. Од њиховог положаја били су удаљени пет километара. Дакле, Сениша Реновица тврди да је друга чета од прве чете била удаљена пет километара или обрнуто, да су припадници ових чета били удаљени пет километара и да су припадници прве чете били ближе хангару „Кравица“, да их је видео на стопедесет до двеста метара од пункта у Кравици.

Сведок Зоран Дуцан: Видите, судија, ја стварно не знам где је тај пункт, не знам где је тај...

Председник већа: Ви нисте то видели?

Сведок Зоран Дуцан: Нисам ни био близу ту.

Председник већа: Добро. Да ли Вам је познато, ко је Сениша Реновица?

Сведок Зоран Дуцан: Не.

Председник већа: Не?

Сведок Зоран Дуцан: Не могу да се сетим.

Председник већа: Не можете да се сетите?

Сведок Зоран Дуцан: Не могу да се сетим.

Председник већа: Кажете да сте имали обуку. Ко Вам је држао обуку, да ли се сећате, на Јахорини?

Сведок Зоран Дуцан: Па, не могу то, држали су нам, да ли је неко био из војске, колико ми се чини, да није, сада не могу стварно да се сетим.

Председник већа: Добро.

Сведок Зоран Дуцан: То је била обука пешадијска, сада како да Вам објасним. Али не могу да се сетим стварно ко је то, пре двадесет и нешто година.

Председник већа: Не сећате се ко је био инструктор?

Сведок Зоран Дуцан: Не могу, не могу да се сетим.

Председник већа: Добро. Сениша Реновица је један од инструктора, који је био на Јахорини. Ко је Вама држао, да ли је Вама више лица држало обуку или једно лице?

Сведок Зоран Дуцан: Па, не сећам се стварно. Те обуке, то је, не могу да се сетим никако.

Председник већа: Добро. Оптужени који су испитани у досадашњем току поступка, и Драгомир Паровић и Батиница Миливоје, изјашњавају се о том инциденту који се десио и детаљно су описали тај инцидент. А Ви тврдите да ништа од тога нисте чули.

Сведок Зоран Дуцан: Као што и нисам.

Председник већа: Нисте то видели?

Сведок Зоран Дуцан: Не.

Председник већа: Добро, да ли су дуж те комуникације, те путне комуникације где сте Ви били распоређени, да ли су постојале неке куће?

Сведок Зоран Дуцан: Па, било је, било је од те школе према горе, било је са леве стране, како идемо од Коњевић Поља, било је са леве стране пар кућа.

Председник већа: Са леве стране?

Сведок Зоран Дуцан: Да.

Председник већа: Да ли сте Ви улазили у те куће, да ли сте спавали у тим кућама?

Сведок Зоран Дуцан: Нисмо, нисмо ни смели да уђемо у те куће. Ми смо стално били напољу.

Председник већа: Да ли су те куће које сте Ви видели, да ли су оне биле у Вашој близини док сте Ви били ту где сте распоређени?

Сведок Зоран Дуцан: Па, буквално прекопута, да. Како је крај пута, куће су биле можда овде, тако сада, иза наших леђа су биле куће.

Председник већа: Колико удаљене од пута?

Сведок Зоран Дуцан: Па, можда петнаест, двадесет метара, тридесет, сада не могу да се сетим. Да сам тамо, ја бих ту слику имао пред очима.

Председник већа: А Ви сте били непосредно поред пута?

Сведок Зоран Дуцан: Ту уз сами пут, малтене, како је пут, доле је река та Кравица.

Председник већа: И нико од Вас није одлазио у куће?

Сведок Зоран Дуцан: Ја нисам. Ту где смо ми, нисмо ишли у куће.

Председник већа: Добро. Да ли има неких накнадних питања? Само моменат. Да ли сте имали неке трошкове за долазак у суд?

Сведок Зоран Дуцан: Не.

Председник већа: Нисте имали трошкове?

Сведок Зоран Дуцан: Не.

Председник већа: Констатује се да сведок не тражи накнаду трошкова за долазак на данашњи претрес.

Адвокат Александар Лазаревић: Опростите, молим Вас, пре него што отпустите сведока, плашим се да би после било касно. Имамо ли ми право да питамо сведоке других одбрана?

Председник већа: Ја сам питала, да ли неко има од оптужених, да ли неко има од бранилаца?

Адвокат Александар Лазаревић: Не, Ви сте питали само Голијанина. Извините, можда сам ја погрешно чуо.

Председник већа: То се подразумева, и за браниоце, питала сам браниоци и оптужени, да ли још неко има питања, нико се није јавио.

Адвокат Александар Лазаревић: Извините, можда нисам био довољно пажљив. Колеге, јесу и они ћутали, али ја сам хтео само пар питања са поставим сведоку.

Председник већа: Изволите, како да не.

Адвокат Александар Лазаревић: Хвала Вам најлепше. Сведоче, добар дан. Ја сам Александар Лазаревић, бранилац. Имам утисак са су неке ствари остале мало, да кажем, нејасне. Па ћу пробати кроз питања, како Вас будем питао, да разјаснимо целу ту ситуацију, око самог распореда дуж пута. Ја сам био пуно пута тамо и знам како то изгледа, па ћу пробати тако да Вас питам, да те ствари разјаснимо. Коњевић Поље је раскрсница, је ли тако?

Сведок Зоран Дуцан: Тако је.

Адвокат Александар Лазаревић: Место Коњевић Поље се налази у самој раскрсници, је ли тако?

Сведок Зоран Дуцан: Тако је.

Адвокат Александар Лазаревић: С једне стране иде пут, који води од Зворника ка Сокоцу.

Сведок Зоран Дуцан: Јесте.

Адвокат Александар Лазаревић: На тој раскрсници, одатле пут креће, практично од Коњевић Поља који води даље ка Братунцу, па још даље у Сребреницу. Је ли тако?

Сведок Зоран Дуцан: Тако је.

Адвокат Александар Лазаревић: У самом Коњевић Пољу, ја сам био тамо и можда смо могли фотографије да Вам покажем, у самој раскрсници се та школа налази, можда педесет, сто метара, је ли тако, од саме раскрснице где сте Ви стигли?

Сведок Зоран Дуцан: Не.

Адвокат Александар Лазаревић: Ка Братунцу?

Сведок Зоран Дуцан: То је, на самој раскрсници, колико се сећам, био је неки запуштени млин.

Адвокат Александар Лазаревић: Јесте, млин и складиште. А када кренете...

Председник већа: Браниоче, ово је унакрсно.

Адвокат Александар Лазаревић: Извините.

Председник већа: Испитивање са Ваше стране?

Адвокат Александар Лазаревић: Да, ја га унакрсно и испитујем.

Председник већа: То је предлог одбране, овај сведок је предлог одбране.

Адвокат Александар Лазаревић: Сведок друге одбране.

Председник већа: Па, Ви нисте у колизији.

Адвокат Александар Лазаревић: Па, није битно да ли сам ја у колизији, ја кажем да као бранилац. То што је он сведок предложен од стране неког другог, ми смо овлашћени.

Председник већа: Не може, браниоче, не слажем се са Вама, не можете...

Адвокат Александар Лазаревић: Добро, хајде пробаћу онда да питам. То је да кажем, питање тумачења, наравно. Суд има своје виђење. Хајте да онда пробамо директним питањима.

Председник већа: Добро, шта хоћете конкретно да питате?

Адвокат Александар Лазаревић: Видите, цела прича, оно хоћу сада, тај распоред вас, један војник, па даље други војник, па трећи војник, односно полицајац, није ни битно, распоред је, да ли је распоред постављан тако да ви у суштини због конфигурације тог пута и терена, видите практично само једног или двојицу даље, лево

или десно према Вама, Ви не можете да видите цео пут од Коњевић Поља до Братунца, је ли тако?

Сведок Зоран Дуцан: Тако је.

Адвокат Александар Лазаревић: И на том путу има кривина, успона, падова, меандра, река и свега другог. Практично, са места где се Ви налазите, Ви можете да видите негде двадесет, педесет метара, а негде можда и сто, стопедесет метара, у зависности од пута. Је ли то тако, је ли то фер презентација онога што Ви видите?

Сведок Зоран Дуцан: Тако је.

Адвокат Александар Лазаревић: Хвала Вам лепо, више немам питања.

Председник већа: Добро. Да ли неко од бранилаца има питања? Да ли можемо да отпустимо сведока? Јавите се, да не буде, није вам дата реч. Изволите, браниоче. Немате накнадних питања?

Констатује се да сведок не тражи трошкове за долазан на данашњи претрес.

На сагласан предлог странака, сведок се отпушта из заседања.

На захтев оптуженог Паровић Драгомира, одређује се пауза у трајању од, колико Вам је потребно, Паровићу?

Оптужени Драгомир Паровић: Једно петнаест минута.

Председник већа: Добро.

У 16:03 часова, одређује се пауза у трајању од петнаест минута.

По истеку паузе, **у 16:34 часова, наставља се** главни претрес.

Пре него што позовемо сведока, браниоче Лазаревићу, у циљу да Вас не оштетим, проверила сам и значење израза и имате у члану 2 тачка 22. јасно пише: унакрсно испитивање, постављање питања сведоку вештаку или другом испитиваном лицу од стране супротне стране, или оштећеног после основног испитивања. Тако да никако не можете бити у праву, а и за додатно испитивање, такође јасно се прописује у члану 402, да не може бити унакрсно.

Адвокат Александар Лазаревић: Захваљујем. Ја сам у суштини сада са колегама исто, овај, мало дискутовао. Баш смо имали доста жучну дискусију око свега тога и са тужиоцима и са браниоцима. Оно што је била моја хипотеза у вези са овим је била следећа...Шта да је овај сведок, на пример, указао на мог брањеника и рекао, ово је човек који је урадио то, то, то и то. Он је сведок одбране. У тој ситуацији, колико ја сматрам да би морао да оспорим његово сведочење, на начин на који би било унакрсно. Зато кажем, ја само покушавам да нађем правни модус за ово, разумете ме, да себи обезбедим...

Председник већа: Јасно, али се морамо држати законских одредби.

Адвокат Александар Лазаревић: Разумем, да себи обезбедим да кажем позицију да могу да оспорим такве ситуације.

Председник већа: Добро. Увек постоји начин да се постави право питање. Ми закон морамо да поштујемо.

Позовите сведока Вујанић Зорана.

Испитивање сведока ЗОРАНА ВУЈАНИЋА

Председник већа: Даћете ми Вашу личну карту.

Идентитет сведока утврђен увидом у личну карту издата пред ПУ Нови Сад под бројем 006612165.

Сведок Вујанић Зоран, ЈМБГ 2407967163333, рођен дана 24.07.1967. године.

Председник већа: Реците ми име Вашег оца?

Сведок Зоран Вујанић: Остоја.

Председник већа: Остоја, мајке?

Сведок Зоран Вујанић: Цвијета.

Председник већа: Девојачко, рођено?

Сведок Зоран Вујанић: Кнежевић.

Председник већа: Кнежевић. Реците ми, шта сте по занимању?

Сведок Зоран Вујанић: Математичар.

Председник већа: Математичар? Да ли сте негде запослени и где радите?

Сведок Зоран Вујанић: У Новом Саду радим у „Нетекс консалтинг“:

Председник већа: Добро. Обзиром да Вас први пут испитујемо, реците нам Вашу адресу пребивалишта?

Сведок Зоран Вујанић: Корнелија Станковића број 9.

Председник већа: Нови Сад?

Сведок Зоран Вујанић: Нови Сад.

Председник већа: Добро. Да ли познајете овде присутне оптужене, окренућете се, они су иза Вас, иза стакла, Недељко Милидраговић, Алекса Голијанин, Миливоје

Батиница, Александар Дачевић, Боро Милетић, Јован Петровић, Драгомир Паровић и Видослав Васић. Да ли неког од њих познајете?

Сведок Зоран Вујанић: Сада, знате шта, сем Голијанина, остали, можда познати, али једноставно тешко ми је сада.

Председник већа: Ко Вам је познат од њих?

Сведок Зоран Вујанић: Голијанин.

Председник већа: Голијанина кажете познајете.

Сведок Зоран Вујанић: Њега познајем, јесте.

Председник већа: Добро, опишите нам, одакле га познајете и како га познајете?

Сведок Зоран Вујанић: Па, нас су те 1995. године заједно покупили у његовом кафићу у Новом Саду.

Председник већа: У Новом Саду?

Сведок Зоран Вујанић: Тако је.

Председник већа: Мислите да сте заједно били на Јахорини, у Специјалном одреду полиције?

Сведок Зоран Вујанић: Заједно смо седели од Новог Сада. Тада смо на Парагову је била прва станица, па после у Митровици, па после је све било у току једне ноћи. После смо завршили у Јањи. И из Јање, ја мислим да ли у току те ноћи или ујутру смо завршили заједно на Јахорини.

Председник већа: После рата, да ли сте се виђали и дружили?

Сведок Зоран Вујанић: Па, дружили. Виђали се јесмо, срели смо се, он је једно време радио ма мислим на пијаци кванташкој, а после дуго нисмо, до пре можда једно, па хајде да кажем, до једно годину и по, две дана, смо се поново срели зато што је он је долазио ту у један кафић близу мене, где ја станујем, па у пролазу смо се сретали и поздрављали.

Председник већа: Добро, нисте у сродству, нисте у завади?

Сведок Зоран Вујанић: Не.

Председник већа: Са осталим оптуженима нисте такође у сродству, нисте у завади?

Сведок Зоран Вујанић: Не.

Председник већа: Бранилац оптуженог Алексе Голијанина, адвокат Горан Петронијевић је предложио на припремном рочишту да будете испитани на главном

претресу у својству сведока и суд је усвојио тај предлог и ми смо Вас због тога позвали на главни претрес. Да ли Вам је познато, о чему треба да сведочите?

Сведок Зоран Вујанић: Па, претпостављам да је у вези са Сребреницом.

Председник већа: Јесте. Ево, испричајте, све чега се Ви сећате. Дакле, све чега можете да се сетите, о тим дешавањима док сте боравили на Јахорини. Само Вас нисам упозорила, да сте као сведок дужни да говорите истину. Давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни да се изјашњавате, да одговарате на питања, којима бисте евентуално себе или Вашег блиског сродника, изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону. То Вам је познато. А такође, изјаснићете се, да ли се заклињете да ћете о свему што будете пред судом питани, говорити само истину и да ништа од онога што Вам је познато, нећете прећутати?

Сведок Зоран Вујанић: Заклињем се.

Председник већа: Добро. Ево, изјасните се све чега се сећате, у том периоду, шта се дешавало?

Сведок Зоран Вујанић: Мало је то давно било. Али знате шта, с обзиром када је он, када смо се једне прилике срели, питао је, да ли бих ја сведочио о ономе што знам и што сам упамтио. Ја сам рекао, наравно. Ја моја савест је чиста и мирна и све што ја знам, није никакав проблем.

Председник већа: Ко Вас је питао, детаљно нам то објасните.

Сведок Зоран Вујанић: Алекса, Алекса.

Председник већа: Голијанин Вас је питао, да ли бисте хтели да сведочите?

Сведок Зоран Вујанић: Тако је.

Председник већа: Када Вас је то питао?

Сведок Зоран Вујанић: Па, знате шта, можда има, па једно годину дана, око годину дана.

Председник већа: Годину дана?

Сведок Зоран Вујанић: Јесте.

Председник већа: Добро. Бранилац оптуженог је на припремном рочишту предложио да Ви будете испитани. То је било у деветом месецу 2016. године. Добро, шта Вам је рекао, шта треба да сведочите?

Сведок Зоран Вујанић: Ништа, рекао је, покушали смо да заједно реконструирамо неке ствари, да се сетимо после толико година, шта ко чега може да се сети. Значи, неке ствари верујте ми, пуно лица, пуно имена су мени све нешто познато, али једноставно, немам, нисам имао начина да повежем неке ствари. Знате шта, ми смо тамо били у једном, таквој ситуацији, са не пуно хране.

Председник већа: Добро, ево изволите, Ви нама испричајте сада чега се Ви сећате.

Сведок Зоран Вујанић: Па, знате шта, овако. Сада ја сам се помало сам се информисао у вези са тиме преко интернета, чисто да бих повезао неке датуме и дане, када се то уопште дешавало, јер ми тамо, није било ни мобилних телефона, ничега да би знали уопште који је дан. Али ево, из те неке моје реконструкције тих догађаја, да смо ми 11. јула 1995. године негде у преподневним часовима, кренули у једну, у једну акцију обезбеђивања, обезбеђивања, тако су нам бар рекли, обезбеђивања пролаза и људи тамо у околини Сребренице. Значи, тог 11. смо у поподневним часовима свратили, пошто смо стигли негде по подне, рецимо, око 4 сата по подне, стигли смо у једну школу где смо преспавали. Тога се јако добро сећам, јер сам из разлога што је тада мене леви бубрег јако заболоо. Ја сам се низ те једне степенице буквално спустио доле до WC да бих овај обавио шта сам имао. И једва се вративши горе, легао сам и преспавао целу ту ноћ. У јутарњим сатима ми смо кренули негде аутобусима. Ја сам још увек био доста скрхан од тог бола и већину сам ја тога и преспавао у аутобусу. Стигли смо, сећам се добро, да су, ту смо стигли на један холандски пункт УН. С обзиром да ја причам немачки језик, ја сам са једним момком причао о свему томе, упознао сам једног човека тамо Холанђанина и рекао му отприлике, шта су ови наши људи хтели. Нешто сам успео да преведем то, неке наше захтеве за њих, јел те. Сећам се, нисам испочетка никада могао да упамтим то име, али ево како сам тада упамтио, за читав живот ми је остало, он се звао Јурен Ван Дер Верке. И он се мени захваљивао, јер сам ја успео да њих, они су толико били у страху, испрепадали су се. Ја сам рекао, „немојте ничега да се плашите, ми смо ту, на истом задатку као и ви, да обезбедимо те људе из Сребренице, да могу да прођу без икаквих проблема, овај, тако да наши људи неће вам ништа. Једино морате предати то наоружање које сте имали“, то сам му рекао, то се сећам. Они су то урадили и ништа. Он је мени причао како су они имали ту проблема и да је један њихов човек и погинуо, да не кажем пар дана пре тога, јел, сада се баш и не сећам тачно. Али били су у јако великом страху и имали су трему, шта ће бити сада када ми као страшни Срби дошли, јел. То је трајало можда два, три сата. И после тога смо отишли у бус, ушли смо у бус и отишли смо даље. Нас су истоварили након пар сати вожње, можда сат или два, сада већ не могу, ја мислим да сам ја опет заспао. И дошли смо код једне куће где смо изашли и ту су нас развукли уз један пут. На сваких педесетак метара је, по три или четири човека излазило. То је било већ, да кажем, пред вече, то је сутрадан. Ето, то је тај, у ствари, исти дан када смо били на пункту, то је значи био, ако је оно био 11, 12. јул. Мислим да је срећна околност нека била што су нека два транспортера која су била ту на пункту холандском, прошла су тим путем где смо ми били распоређени и након пар сати, након пар сати, одједном су почели неки људи да силазе према нама са тих брда. Ти људи су у групама по три, пет, седам, зависи, долазили мени са десне стране, масовно, више њих са десне и понеко је силазио са леве стране, на некој удаљености, где ја сам можда могао, нисам могао можда лица да им видим, али сам видео да су они били, неки су били наоружани, неки нису, неки су држали оружје високо изнад глава, неки, значи, никаквих правила није било. То је било тог 12. После смо ми ту ноћ, знам да нисам ока склопио те ноћи, то је, чујете да шушка неко грање, чујете да ли су, овај виче, јесу људи, нису људи, јежеви, мишеви, јесу. Ја сам се држао само доле јако ниско и ока склопио нисам. Ујутру када смо устали, када смо могли већ да се видимо са наше леве и са наше десне стране, тада, чули смо неке коментаре, да су ноћи стварно и биле неке животиње, али и неки људи да су пролазили туда поред нас. И онда је дошло, стигло наређење да се мало

прегрупишемо и повежемо боље, да будемо малко, колико је могуће гушће и тада сам ја, сећам се, испред те ливаде, прешли смо на десну страну можда неких једно, па не знам, можда стотинак метара, до неког моста бетонског. Тај бетонски мост ваљда никада нећу заборавити. Ту смо преноћили још једну ноћ, то је већ значи, то је већ био 13. Људи су настављали и даље да силазе низ брда преко пута нас. Људи су ти прихваћани су од стране наше јединице и спроведени су са, иза леђа је био наш пут, ми смо били одмах ту до једног потока, и спроведени су са леве стране према, у смеру од куда смо ми и дошли.

Председник већа: То је према Братунцу или према Коњевић Пољу?

Сведок Зоран Вујанић: Ух, знате шта, ја баш не бих могао да Вам кажем са прецизношћу, јер никада нисам био у том крају до тада. Али, с обзиром да знам, да сам чуо да су, тај пункт на коме смо ми били, био у Поточарима, то је значи супротан крај од Поточара. Шта сам још, да. То је био значи тај 13. 14., 13. увече на 14., опет непреспавана ноћ, наравно, опет се ноћу шушкало, опет. Спорадично се пуцало ноћу из разлога што, рекли су нам, искључиво да нема рафалне палбе, да не откривамо положаје, него једноставно, знате шта, ви кад видите да нешто шушка испред вас не знате, не видите прст пред оком, јер ту је никаква расвета, никакво осветљење нема. 14-ог ујутру нови дан, ново све, након већ од јутарњих сати ређе, али већ поново почињу да силазе неки људи који су такође по истом принципу спровођени негде иза нас, негде је било мање више људи, углавном по три, пет, десет људи. Била је и једна мало већа група, неких можда двадесетак и нешто људи, сад ја верујте ми, нити сам то бројао нити сам ја померао се са тог мом места. То је 14-ти цео дан прошао тако. Већ 15-ог сутрадан ујутру ми смо ишли у такозвано чишћење или ти прилазили смо том већ брду да видимо шта је горе још, да ли има још некога и шта је горе остало. Ишли смо на размак једно по пет метара, десет, зависно од конфигурације терена, да би могли да видимо један другог, да не правимо рупе, да не би неко могао да пролази између нас. Већ кад смо се попели горе, то је можда трајало да вам кажем до 45 минута можда самог тог пењања горе до тог врха. Е, кад смо се попели горе на врх тад сам имао шта да видим, била је, видео сам први пут у животу леш и лешне црве, то никад у животу нисам видео. То ми је било мало страшно. Прошли смо туда, прешли до још наредних можда, сад стварно не знам то да вам кажем, али можда 100 можда и више метара, до неке куће, једна кућа је горе била. Ту се нешто мало запуцало на нашем десном крилу, али то је брзо се утишало, ништа страшно. Можда је неко нешто опет видео неку животињу, нешто, али не знам, нисам видео никакве људе да је горе више било сем тих лешева. Ту смо се после тога, вратили смо се назад одакле смо и пошли са наших места. Ушли смо у аутобус, купио је аутобус људе све редом, као кад смо и сишли до те куће и ту је аутобус наставио даље и ми смо се вратили на Јахорину. То је толико о том догађају што ја знам.

Председник већа: Изволите браниоче Петронијевићу. Да ли имате питања за овог сведока?

Адвокат Горан Петронијевић: Захваљујем. Малочас сте описали ова три дана која сте провели, тачније, ако сам добро разумео, исправите ме, два цела дана, пола дана и три ноћи. 12-ти на 13-ти, 13-ти на 14-ти и 14-ти на 15-ти.

Председник већа: И 11. браниоче сте заборавили, помињао је и 11.

Адвокат Горан Петронијевић: Да, али то је рекао у школи, ја говорим о овоме, судија, извињавам се.

Председник већа: Кренули у акцију, рекао је 11.

Адвокат Горан Петронијевић: Да, да, у реду је. Да ли то значи да Ви нисте заједно са другим делом ваше јединице ишли са Јахорине?

Сведок Зоран Вујанић: Шта подразумевате под јединицом. Ишао је мој вод, неких, нас је било неких тридесетак.

Председник већа: Само да Вас питамо када је бранилац већ поставио ово питање. Да ли Вам је познато каква је била организациона структура те јединице на Јахорини? Да ли је било више чета, више водова? Да ли се сећате у којој сте Ви били чети? У којем сте били воду?

Сведок Зоран Вујанић: Знате шта, ја се сећам четвртог вода, то је једино, то је био и једини неки, с обзиром да се ми нисмо пре тога видели, нико од нас, ја сам и Алексу сам ту ноћ када сам седео у његовом кафићу, ја га пре тога нисам ни знао, али смо ту ноћ покупљени заједно, па смо заједно седели у аутобусу, па смо заједно стигли у Јању, па смо заједно... , зато га ја познајем.

Председник већа: Да ли сте били заједно у истом воду?

Сведок Зоран Вујанић: Да, били смо заједно у истом воду.

Председник већа: Заједно са Алексом Голијанином?

Сведок Зоран Вујанић: Да.

Председник већа: Да ли знате која је то чета и да ли знате ко је био командир вашег вода и ваше чете?

Сведок Зоран Вујанић: Знате шта, ја сад не смем са сигурношћу да вам кажем, ја знам да се помињао као Марковић.

Председник већа: Горан Марковић, је ли тако?

Сведок Зоран Вујанић: Ја мислим да је Горан, Марковић углавном и то се....

Председник већа: Сведоци пре Вас су помињали да је Горан Марковић био командир првог вода прве чете.

Сведок Зоран Вујанић: Ако је тако, ја стварно то не бих могао да сад са сигурношћу кажем. Помињао се Марковић, то знам, можда сад, да ли бих га препознао, то је исто велико питање. Алекса је мало специфичан. Кад сам гледао и ове друге људе, да ли су ми познати или нису, то је сад стварно јако, јако тешко са сигурношћу рећи.

Председник већа: Не можете никога од њих да препознате са Јахорине?

Сведок Зоран Вујанић: Знате шта, ја не могу сигурно то да кажем, да ли сам видео човека или нисам, сад је то јако несигурно.

Председник већа: Добро, изјаснили сте се. Изволите даље браниоче.

Адвокат Горан Петронијевић: Дакле, три ноћи и два дана сте били.

Сведок Зоран Вујанић: Три ноћи

Адвокат Горан Петронијевић: И овај кажете следећи дан 15-ти у чишћењу и на претрагу терена?

Сведок Зоран Вујанић: Да, у том контексту да.

Адвокат Горан Петронијевић: Сећате ли се тог 15-ог кад сте отприлике завршили те активности које сте имали?

Сведок Зоран Вујанић: Па знате шта, у јутарњим часовима кренули, до горе је требало једно 45 минута, горе се провело једно можда сат и по времена, значи да смо се ми вратили негде, па сад могу ајде да кажем, то је стварно апроксимативно, 02, 03 поподне смо већ били доле одакле смо кренули.

Адвокат Горан Петронијевић: И онда у аутобусима идете ка Јахорини?

Сведок Зоран Вујанић: Тако је.

Адвокат Горан Петронијевић: Реците ми следеће. Тај пункт који сте помињали, холандски пункт који сте помињали, рекли сте да су то Поточари. Ваша јединица се налазила цела тамо или само Ви или вод?

Сведок Зоран Вујанић: Па знате шта, цела јединица, када је аутобус стао цела јединица је ту изашла.

Адвокат Горан Петронијевић: Кад кажете цела јединица, мислите ли на чету или на вод?

Сведок Зоран Вујанић: Ја мислим на мој вод, да. И знам добро, ја и Алекса смо испочетка....

Адвокат Горан Петронијевић: Је ли Голијанин био са Вама конкретно тада?

Сведок Зоран Вујанић: Јесте, јесте. Са многим је био, сећам се ја сам му дао, добио сам од тог Холанђанина неке пудинге у најлон кесама, па смо то јели, с обзиром да је храна била на тим теренима доста једнолична, да не кажем скоро никаква.

Адвокат Горан Петронијевић: Сећате ли се још неког догађаја са тог пункта, неке личности сем тог Холанђанина? Што је могло да Вам буде нешто посебно значајно.

Председник већа: Само моменат. Где је био тај пункт? Да ли се сећате назива места где се налазио тај пункт, где су били Холанђани?

Сведок Зоран Вујанић: Ја то не могу да вам кажем са сигурношћу где је тачно тај пункт, ја могу да вам опишем тај пункт како смо дошли ...

Председник већа: Не треба да опишете, само место, да ли се сећате?

Сведок Зоран Вујанић: Из целе приче ја мислим да су то Поточари.

Председник већа: Поточари.

Сведок Зоран Вујанић: Мислим да су то Поточари.

Председник већа: Ту сте били 11-ог, је ли тако?

Сведок Зоран Вујанић: То је било 12-ог, ми смо 11-ог дошли у школу, ту смо преноћили, тад сам имао тај бол, 12-ог је то било, да.

Председник већа: Добро. Изволите браниоче даље.

Адвокат Горан Петронијевић: Захваљујем. Дакле, на том пункту сем тог Холанђанина, не замерите, ја не могу да се сетим његовог имена, Ви сте га изговорили, јесте ли још кога видели?

Сведок Зоран Вујанић: Ја сам највише времена провео са тим Холанђанином причајући и он је причао са својим још другарима, до душе на холандском, па ја баш и нисам све разумео, али да, они су комуницирали у смислу да ли се плаше да ли се нешто може догодити и све остало, али у једном моменту, у једном моменту долази возило и ту је изашао генерал Младић. Ту је, изашао је он, сећам се добро Голијанин је стао поред мене, преко пута мене је био један човек којем ја не бих могао да се сетим имена, али сећам се био је у црном маскирном оделу и имао је две мотороле, те да је генерал Младић којег сам ја тада први пут у животу и једини видео уживо, питао њега: а шта ти ту радиш, шта ће ти две мотороле, је л` ти то причаш сам са собом. Што би требало ваљда да буде, ништа се наравно није ни насмејао на тај..., ето то се сећам, и онда су они поново сели у возила и наставили су даље. Ми смо ту се задржали још неко време, не знам можда неких још сат времена и онда смо после у аутобусе и као што сам већ рекао даље према неким положајима.

Адвокат Горан Петронијевић: Да ли можда знате ко је тај човек у црној униформи са две мотороле?

Сведок Зоран Вујанић: Знате шта, ја мислим, ја мислим нисам сигуран, ја мислим да сам њега видео једанпут на Јахорини, али не знам да ли бих се сетио имена.

Адвокат Горан Петронијевић: Да ли је он био обичан, ајде да кажем, војник, полицајац или неки командант?

Сведок Зоран Вујанић: Знате шта, обични војници нису имали мотороле, значи да је он био, нешто је он ту био, био неки официр или нешто, не знам стварно, није он

имао никакве истакнуте да бих ја препознао оно што ја знам иначе из живота, који су то чиновни, али с обзиром да је имао две мотороле и тај црни појас, све у црном, нешто је вероватно

Адвокат Горан Петронијевић: Да ли Вам је познато име Душко Јевић? Јесте ли чули за то име и презиме?

Сведок Зоран Вујанић: Чуо јесам, да, али да ли је то он, са сигурношћу не могу да тврдим.

Адвокат Горан Петронијевић: У реду. Ајте да се вратимо на ово место где сте распоређени, где сте распоређени након кажете одласка са тог пункта, распоређују вас, довозе вас и распоређују у групама низ пут, је л` тако?

Сведок Зоран Вујанић: Тако је.

Адвокат Горан Петронијевић: Дакле, то је ако сам добро закључио или Вас чуо 12-ти поподне?

Сведок Зоран Вујанић: Тако је.

Адвокат Горан Петронијевић: Ви сте заузели одређену тачку претпостављам? Да ли то било, кад кажем тачку, значи одређено место, да ли је то било на путу, потоку, ливади, јарку или где?

Сведок Зоран Вујанић: Кад кажете Ви мислите на мене....

Адвокат Горан Петронијевић: На Вас лично. Јесте ли Ви били сами или је још неко био са Вама?

Сведок Зоран Вујанић: На мене лично ако мислите, кад кажете ви, може бити група. Да био сам

Адвокат Горан Петронијевић: Ја Вам говорим Ви, значи кад говорим Ви, говорим Вама као Ви.

Председник већа: Персирате.

Адвокат Горан Петронијевић: Значи персирам Вам. Тако се у суду обраћа, ја не знам....

Сведок Зоран Вујанић: Не, у реду хвала....збунили сте ме, ја нисам знао да ли Ви мислите на ви као сви ми или ја као....

Председник већа: Добро, ево објаснио је, јасно Вам је шта Вас пита бранилац.

Сведок Зоран Вујанић: Да, био сам, да, ја сам био на једној тачки са још два или три војника.

Адвокат Горан Петронијевић: Јесте ли на том месту и преспавали, условно речено, ајте?

Сведок Зоран Вујанић: То прво вече кад смо дошли, кад смо изашли из аутобуса ишли смо сви у колони и распоређивали смо се са леве стране пута смо поред самог пута били распоређени и између осталог и нас тројица рецимо, нисам сигуран да ли нас је било те ноћи три или четири.

Адвокат Горан Петронијевић: Говорите све о припадницима четвртог вода?

Сведок Зоран Вујанић: Наравно.

Адвокат Горан Петронијевић: Кажите ми где су били распоређени припадници других водава у односу на вас?

Сведок Зоран Вујанић: Па знате шта, већ је неке војске било пре нас, кад смо пролазили већ су неке јединице биле пре нас, ја претпостављам да су исто наши из неке друге чете, па смо онда после тога долазили ми из првог вода, из другог вода, из трећег вода, из четвртог вода, по неком распореду.

Адвокат Горан Петронијевић: Је л` то увек тако био распоред кад сте се распоређивали?

Сведок Зоран Вујанић: Углавном да, углавном да.

Адвокат Горан Петронијевић: Знате ли где су били припадници друге чете?

Сведок Зоран Вујанић: То не бих могао са сигурношћу да вам кажем. Ја претпостављам по овој логици да су они онда били после нас.

Адвокат Горан Петронијевић: Дакле 12-ти на 13-ти. Да ли сте и 13-ог остали на истом месту?

Сведок Зоран Вујанић: Не.

Адвокат Горан Петронијевић: Ви сте нешто поменули, ја нисам најбоље разумео.

Сведок Зоран Вујанић: Не, не, ту ноћ, ја се сећам добро, ту ноћ смо преспавали, испред мене је била ливада, тај некакав био је јако специфичан терен, са моје десне стране ту је неки поток био и уз њега је било жбуње и дрвеће велико, он се ту одвајао и испред је онда ишао негде према левој страни мојој. Ту ноћ смо били ту на том месту. Ту ноћ сам био јако преплашен, зато што кажем вам, испред вас нешто шушти и као да неко долази. Ујутру, то сам вам већ испричао, ујутру нам је речено да морамо да се малко померимо јер су негде између нас и пролазили неки људи.

Председник већа: Ко Вам је то рекао? Реците одмах кад се већ о томе изјашњавате.

Сведок Зоран Вујанић: Знате шта, ми смо те поруке преносили од групе до групе.

Председник већа: Да, али ко је издао ту наредбу? Да ли је то требао неко да нареди? Јер ипак ви мењате положај на који сте распоређени.

Сведок Зоран Вујанић: Јесте, али знате шта, дође војник, не мора да буде официр, дође војник из суседног рова и каже: померите се мало удесно, добили смо наређење да се померимо сви мало удесно.

Председник већа: Само каже: добили смо наређење.

Сведок Зоран Вујанић: Тако је. Сад ко је наредио, то је стварно...

Председник већа: Ко је могао да нареди?

Сведок Зоран Вујанић: Ко је могао? Па неко од претпостављених, ја то стварно не знам.

Председник већа: А ко у конкретном случају? Ко је био претпостављени Вама?

Сведок Зоран Вујанић: Мој претпостављени је био Марковић, којег смо ми иначе стварно ретко виђали, да не кажем, јер смо углавном, нама кажу, они се ту појаве, буду ту близу нас...

Председник већа: Ко они? Командири водова?

Сведок Зоран Вујанић: Тако је, тако је.

Председник већа: Појаве се и ?

Сведок Зоран Вујанић: Распореди нас и некако нестану, не буду ту, да ли оду негде у команду неку, нешто, ја то стварно не знам, али смо их стварно ретко виђали, што је мени било мало чудно. Пазите, ми смо сами остављени.

Председник већа: У том периоду, дакле од 12-ог до 14-ог, да ли сте видели Горана Марковића?

Сведок Зоран Вујанић: Не знам, не могу то да вам... Знате шта, ми смо ноћу гледали, а дању смо углавном колико је ко....

Председник већа: Дакле, не сећате се да сте га тих дана уопште видели ту на терену?

Сведок Зоран Вујанић: Не сећам се.

Председник већа: Изволите даље браниоче.

Сведок Зоран Вујанић: Не сећам се, мислим чак да и не.

Адвокат Горан Петронијевић: Судија, бојим се да ме прекидате стално па заборављам сад где сам стао.

Председник већа: Ја само да се појасни оно што он одговори на Ваше питање, али ако Вама то отежава постављање питања, ја ћу сачекати па ћу на крају.

Адвокат Горан Петронијевић: Ја бих Вас молио ако Вам не смета.

Председник већа: Ево, није проблем.

Адвокат Горан Петронијевић: Хвала. Дакле, 13-ог ујутру сте извршили то померање рекли сте?

Сведок Зоран Вујанић: Тако је.

Адвокат Горан Петронијевић: Удесно колико сам разумео?

Сведок Зоран Вујанић: Јесте, тако је.

Адвокат Горан Петронијевић: Кажите ми јесте ли тог 13-ог видели Голијанина?

Сведок Зоран Вујанић: Сада ме тако питате, баш 13-ог...

Адвокат Горан Петронијевић: И знате ли где је он био распоређен у односу на Вас?

Сведок Зоран Вујанић: Он је био после мене, није први до мене био, али можда други или трећа група, не знам чак ни колико је могло да буде више тамо група. Ако не први, није први, други или трећи, група после мене, што значи неких, зависи од терена можда, ајте да кажем 100 метара.

Адвокат Горан Петронијевић: То значи према Коњевић Пољу, гледано десно од Вас?

Сведок Зоран Вујанић: Ја претпостављам да је то према Коњевић Пољу. Мало пре смо нешто рекли такође....

Адвокат Горан Петронијевић: Супротно из правца одакле сте дошли?

Сведок Зоран Вујанић: Тако је, то је тачно.

Адвокат Горан Петронијевић: У реду. Кажите ми око ове предаје, кад је била најмасовнија предаја? Ви кажете почело је негде тог 12-ог поподне, кад је најмасовнија предаја била?

Сведок Зоран Вујанић: Најмасовнија је била сутрадан, то је 13-ти, највише људи је силазило тада. Али ја вам опет кажем, не толико, рецимо на мој мост нико није сишао, мали број људи је силазио с леве стране моје, можда на једно па да кажем

можда 100, можда и мало више метара с леве стране и отприлике толико или мало више са десне стране где је највише људи силазило.

Адвокат Горан Петронијевић: Поменули сте једну већу групу. Рекли сте малочас двадесет, тридесет људи. Кад се то десило, ког дана, да ли можете да се сетите?

Сведок Зоран Вујанић: То је било тог другог дана, то је било значи тог 13-ог, то је тај средњи дан кад смо били. Тад су спорадично, без икаквих правила силазили и са леве и са десне, више кажем вам са десне стране, јер то је негде између два брда као неки жлеб, који вероватно је постојао раније неки пут којим су се они спуштали и силазили доле.

Адвокат Горан Петронијевић: Добро. Шта се догађало са тим људима, какав је поступак био са њима од Вас, од стране Вас као припадника јединице?

Сведок Зоран Вујанић: Од стране мене никакве, јер код мене нико није дошао, али колико сам ја успео да видим и што су остали људи причали, они су били ту претресани, одузимато им је оружје, јер су неки имали оружје. То сам ја могао и да видим зато што су ишли и држали су пушке рецимо горе изнад, и онда су спроведени. Углавном, колико ја знам, мада ме чуди, чини ми се да је мало више људи силазило одозго него што је прошло иза мене. Иза мене је можда да вам кажем прошло, е сад не могу са прецизношћу јаком да вам кажем, можда негде 70-80, рецимо не више од 100 људи, иза мене је прошло.

Адвокат Горан Петронијевић: То говорите само о 13. или укупно?

Сведок Зоран Вујанић: Па, ајте да кажем, иако је неко прошао тог 12-ог увече, можда сам рецимо спавао, јер смо ми били, трудили смо се да преко дана да се одморимо, јер ноћу нисмо смели да спавамо. Значи углавном да кажем да је то било тог 13-ог.

Адвокат Горан Петронијевић: Ко је спроводио те људе? Јесте ли их Ви спроводили, људи из ваше јединице или неко други?

Сведок Зоран Вујанић: Знате шта, да вам кажем да су неки људи кад су биле мање групе, двоје, троје њих буквално пролазили без икога, јер ми смо били наоружани, на том мосту где сам ја, иза мене је било брдо, јако стрмо брдо, тако да нису они фактички нигде могли да оду, бар ту док су пролазили, а дешавало се рецимо да их спроводи неко од наших људи, а кад су веће групе биле онда се ту појављивала и нека војска па су их онда спроводили под озбиљнијим наоружањем.

Адвокат Горан Петронијевић: Шта сте ви имали од личног наоружања, ваша јединица?

Сведок Зоран Вујанић: Ја сам имао аутоматску пушку и муницију и то је било све.

Адвокат Горан Петронијевић: Сећате ли се када сте муницију задужили и оружје?

Сведок Зоран Вујанић: Знате шта, мислим да смо оружје имали са собом, а муницију смо задужили кад смо дошли у ту школу. Мада да вам кажем искрено мени је та школа доста остала онако мрачна због тога што сам имао страхан бол у леђима у пределу бубрега. Ја сам кад сам то обавио све отишао да легнем и заспао сам тада, тако да..., али знам да смо задужили муницију у тој школи, отварао смо оне лимене, имају жицу металну околу и онда смо то повлачили и узимали колико је потребно муниције. А мислим да смо само оружје имали код себе, аутоматску пушку.

Адвокат Горан Петронијевић: Кажете има ли код себе, да ли то значи да сте их понели са Јахорине кад сте кренули?

Сведок Зоран Вујанић: Да, мислим да да.

Адвокат Горан Петронијевић: Кажите ми 14-ти ујутру, дакле још једна ноћ, свиће дан, сећате ли се тог 14-ог дана?

Сведок Зоран Вујанић: Сећам се, наравно да се сећам, али сад тај дан се није много шта дешавало. Да ли је још понеко сишао лево, десно ту са тих брда, не могу са сигурношћу да кажем, нити број, рецимо да је 14-ти већ био мирнији дан доста у односу на ова два претходна, нарочито на претходни дан.

Адвокат Горан Петронијевић: Кажите ми јесте ли 14-ог видели Голијанина?

Сведок Зоран Вујанић: Голијанина сам виђао такорећи сваки дан, да ли је спроводио неке људе лево, да ли је, али углавном ту смо, преузимали смо, нисмо ми ишли нигде далеко од тога, ми смо устајали, спроводили до следећих, следећи неко устао спроводио, значи никад нисмо ..Али ево рецимо конкретно ја нисам нигде мрдао са тог места, тако да могу да кажем да, пролазио је, да, и враћали су се и било је...

Адвокат Горан Петронијевић: Кажите ми да ли сте га 14-ог видели и ако јесте евентуално када?

Сведок Зоран Вујанић: Па 14-ти је био миран дан и нисам баш тог дана могао можда да га видим у току дана, али видео сам га, знате кад сам га видео. Видео сам га, то је било негде предвече, предвече је дошао са белим, колико се сећам, мислим да је био бели или црвени, мислим да је бели "Југо", са једним његовим другаром са којим је он стално проводио време, ја мислим да је он и на том пункту био са њим заједно.

Адвокат Горан Петронијевић: Кажете другаром, је л` то био припадник јединице ваше?

Сведок Зоран Вујанић: Јесте, из наше чете, он се звао Зоран Јањић. Њега ја мислим да нема ко га није знао ко је био горе на Јахорини.

Адвокат Горан Петронијевић: Како га Ви знате?

Сведок Зоран Вујанић: Па знам га са Јахорине, ту сам га и упознао. Значи међу првим данима кад смо дошли тад сам упознао Јањића и упознао сам још једино сећам се јако добро, зато што су то неке ствари које..., сећам се једног Иле, Илија, он је

био дечак, он је имао можда својих 17, 18 година највише, био је малко ментално заостао, па ето он је био као наша маскота. Углавном су били ту Алекса, Јањић, ја и тај Иле нам је био као другар, пазили смо на њега, ето он није ишао нигде у никакве акције, нигде, он је био ту само ето са нама.

Адвокат Горан Петронијевић: Вратимо се на 14-ти поподне, кажете предвече, помињете ауто неки, бели и Јањића. Опишите нам ту ситуацију где га видите, како га видите?

Сведок Зоран Вујанић: Тог 14-ог је у вечерњим сатима, сад не могу тачно да кажем, рецимо између 07 и 08 увече, можда чак и ближе 08 је цивилно ауто дошао скоро до мене, знате, ту је окренуо и вратио се на том мосту где сам ја, јер ми смо били једно пет метара од тог моста, нисмо били на самом мосту, него у једној рупи поред пута једно пет метара удаљеног на леву страну моста. Они су ту дошли, окренули, и назад отишли. Видео сам, знам и чији је то ауто, то је од једне девојке, ја не знам стварно, не знам име те девојке, али та девојка је већ долазила у пар наврата на Јахорину код Јањића, то је наводно била нека његова девојка, она му је доносила цигарете, храну, свашта. Када одемо у собу доле код тог Зокија, онда нас је он частио и са неким којекаквим и чоколадама и пићем некада и тако.

Адвокат Горан Петронијевић: Ко је возио тај ауто? Ко је управљао тим аутом?

Сведок Зоран Вујанић: Па та девојка је управљала. Не знам, верујте ми не знам како се она зове. Да ли би је могао и препознати питање је велико, знам само да је била тако средњег раста, малко да кажем и буцмаста, не знам како се зове.

Адвокат Горан Петронијевић: Кажете окренуо се аутом, шта се даље догађало?

Сведок Зоран Вујанић: Окренуо се ауто, и они су после, не знам, 50,60, 70 метара видео сам само стао је ауто, изашао је неко из тог аута, Јањић је седео на предњем месту, њега сам препознао, ту девојку сам исто видео, али кажем не бих знао како се она зове, и овај, наравно Аца који је стално био, њих двојица су били стално заједно, он је био заваљен назад у ауто. То сам успео, кад је дошао ауто сви смо устали, нас тројица или четворица смо били ту, овај, и видели смо да ону окрећу назад и иду правац одакле су и дошли.

Адвокат Горан Петронијевић: Да ли то значи према месту где је иначе њихов распоред?

Сведок Зоран Вујанић: Па да, тамо су отприлике негде и стали, да ли ту тачно на том месту, верујте не знам, јер то је ипак једно непуних 80 -100 метара.

Адвокат Горан Петронијевић: Јесте ли разговарали то вече са њим? Јесте ли питали нешто неког?

Сведок Зоран Вујанић: Не, не, нисам разговарао.

Адвокат Горан Петронијевић: Јесте ли касније разговарали са неким? Одакле то, одакле ауто, одакле та девојка, шта? Јесте ли са Јањићем причали?

Сведок Зоран Вујанић: Па знате шта, то је после била прича кад смо се већ вратили на Златибор горе, наравно да смо опет били заједно, да смо се дружили и неко је....

Адвокат Горан Петронијевић: Рекли сте Златибор, да Вас опоменем.

Сведок Зоран Вујанић: Не, Јахорина, извињавам се, да. Тамо сам био један и први и последњи пут. И горе је неко од тог друштва, пошто смо ми опет били заједно у тој соби и са Јањићем и ту је био и Алекса и сви, неко је питао као: шта је било, неку причу. Онда сам ја слушао, нисам имао појма, представу о томе шта се у ствари десило. Онда је неко ту поменуо да су њих двојица ишли негде, да је та девојка дошла по њих, да су негде ишли, да је нека фрка била, да је неко хапшен, али то су све приче о којима ја стварно не знам ништа.

Адвокат Горан Петронијевић: Знате ли где је то било?

Председник већа: Браниоче, да ли можемо да се држимо оквира оптужнице.

Адвокат Горан Петронијевић: Како да не.

Председник већа: Добро.

Адвокат Горан Петронијевић: Како да не судија, ја управо покушавам.

Сведок Зоран Вујанић: Ја стварно не знам. Мислите, где су ишли?

Адвокат Горан Петронијевић: Где су ишли, дабоме, где се то нешто, како Ви кажете, нека фрка догађала?

Сведок Зоран Вујанић: Не знам, не знам, чак нису ни помињали тамо. После тога, шта је где, ко ишао, куда је био. Не знам ништа о том догађају. Знате, то је толико колико смо чули у тој причи, разговору. То је више ишло кроз неку, да кажем, зезанцију, више него као где је било, шта је било. Алекса знам да ништа није говорио, он никада ништа није причао у вези са тим. Али, Јањић је зато био, он је био гласноговорник за све.

Адвокат Горан Петронијевић: Кажите ми, јесте ли чули да је дошло до страдања неких ту заробљеника, цивила, у непосредној близини ту или на некој дистанци од Вас и тако даље?

Сведок Зоран Вујанић: Па, знате шта, тих дана када смо били, јако мало комуникације, то што је неопходно између ових ближних код нас. Ја се, као што сам већ рекао, нисам мрдао са свог места. Али после када смо се вратили на Јахорину, када се мало то све, када смо дошли себи, после тих непреспаваних ноћи и свега, онда сам чуо разне приче. Између осталог сам чуо причу и да је било то, да је у тој некој кући где смо ми изашли из аутобуса, када смо ишли у распоређивање, да је неко отео пушку неком, да је овај убијен, да је неко још, онда пуцао, убио неке људе, и наш овај човек и њихових, не знам шта, колико. Углавном некаква фрка је била, да. То ми је познато, али не знам никакве детаље у вези са тим.

Адвокат Горан Петронијевић: А да ли је тај ко је убијен, из Ваше јединице или из неке друге?

Сведок Зоран Вујанић: Не, ја колико знам, из наше јединице, ми никог нисмо имали рањеног из мог вода, ако причамо о мом воду.

Адвокат Горан Петронијевић: Добро. Јесте чули неку пуцњаву у том периоду, 13. навече, рецимо?

Сведок Зоран Вујанић: Знате шта, највише што се чуло, што ја памтим, је било и као нека грмљавина преко пута брда, на које смо ми гледали. Значи, ту негде са десне стране, ту се чула као грмљавина. Пазите, то је летњи период, нема кише, нема ништа. Знали смо да су нека дејства тамо. Шта, ко, не знам, стварно. Али, с обзиром на поток који је пролазио испред нас, који жубори поток, који. Знате, то је ноћу било јако опасно и незгодно, више не чујете, не можете да препознате да ли иде нешто, да ли то нешто, шта то шушка. Али, интересантно је да стварно, за ево тај период од три ноћи, није се уопште чуло толико пуцњаве, јер сама ноћ, ноћ је тиха и тада је било те појединачне пуцњаве напред. Још смо мислили да неко можда прилази, долази. Нарочито те можда друге, треће ноћи када смо сазнали ујутру да је неко пролазио поред нас и да су људи пролазили поред нас и бежали преко тог брда иза нас. Онда смо били сви прилично у страху и то. А по дану је, знате шта, по дану пуцњаве, такорећи, буквално, као да није ни било. Не знам, не могу да Вам сада кажем, знате, како, то је једна котлина, долина, испред је поток.

Адвокат Горан Петронијевић: И кажите ми, та грмљавина коју помињете, шта је то по Вама?

Сведок Зоран Вујанић: Па, знате шта, то је нека тешка артиљерија која се чула негде преко брда. Сада, шта је тамо било, стварно не знам, која су то дејства, шта је то било. Мада, знате шта, да Вам кажем, то може бити да је било негде иза нас, зато што ту све одзвања. Котлина је ту, тешко можете да распознате нешто.

Адвокат Горан Петронијевић: Немам више питања, судија.

Председник већа: Немате других питања. Да ли од осталих бранилаца и оптужених има неко питања? Нема. Ни Ви, оптужени Голијанин, обзиром да је Вас помињао? Немате питања. Изволите, тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Добар дан. Која сте Ви били јединица?

Сведок Зоран Вујанић: Ја сам био у, ја мислим да се то звао Специјални одред полиције.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Мало ближе, која чета?

Сведок Зоран Вујанић: За чету нисам сигуран, мислим да је то прва чета, али сам свакако био четврти вод, то знам.

Председник већа: Само моменат. Ја мислим да сте мало пре рекли да сте били прва чета, први вод, са Голијанином заједно, да Вам је био Горан Марковић командир.

Сведок Зоран Вујанић: Е, сада, Ви мене довели сте... Знате шта...

Председник већа: Горан Марковић је према изјавама осталих сведока до сада саслушаних и оптужених, био командир Првог вода Прве чете.

Сведок Зоран Вујанић: Први вод, Први вод, врло могуће. Верујте ми, сада ми је јако тешко...

Председник већа: Ви сте мало пре рекли, Ваш командир је био Горан Марковић?

Сведок Зоран Вујанић: Јесте, Марковић.

Председник већа: Изјаснили сте да он није био ту присутан, на терену, у том периоду га нисте виђали. Горан Марковић је према изјавама и оптужених који су се изјашњавали у досадашњем току поступка и свих до сада испитаних сведока, који су се о томе, који су могли о томе да се изјасне, је био командир Првог вода, Прве чете.

Адвокат Горан Петронијевић: Судија, он то никада није рекао.

Председник већа: Ја кажем, ја предочавам...

Адвокат Горан Петронијевић: Ви предовачате. Ви сте рекли да мало час, извињавам се, адвокат Горан Петронијевић.

Председник већа: Не, он је рекао да је његов командир био Горан Марковић.

Адвокат Горан Петронијевић: Судија, ја реагујем искључиво на капциозност. А капциозност је у овом тренутку присутна у Вашем питању. Вероватно не намерно.

Председник већа: Мислим да нисте у праву.

Адвокат Горан Петронијевић: Устврдили сте да је он изјавио да је био у Првом воду. Он то није изјавио. Он децидирано говори о Четвртном воду.

Председник већа: Ја њему, браниоче, седите. Ја њему само...

Адвокат Горан Петронијевић: А Ваш је закључак по командиру који је помињао, да је можда био у Првом. То је нешто друго.

Председник већа: Браниоче, не можемо у исто време да говоримо. Ја сам била врло јасна. Он је рекао да је његов командир био Горан Марковић, што је било недвосмислено, је ли тако?

Сведок Зоран Вујанић: Ја сам рекао, да, да, ајте, недвосмислено, Горан Марковић, то су нам рекли чим смо дошли тамо, стигли, Горан Марковић је био тај и тај. Он се тек након пар дана појавио где смо га видели.

Председник већа: Све сте то испричали.

Сведок Зоран Вујанић: Добро.

Председник већа: То сам ја чула на данашњем претресу.

Сведок Зоран Вујанић: Добро.

Председник већа: Ја Вама само предочавам да су и оптужени који су се изјашњавали у досадашњем току поступка, а и до сада испитани сведоци, рекли да је Горан Марковић био командир првог вода прве чете. Сачекајте, првог вода, прве чете.

Сведок Зоран Вујанић: Знате шта, ја сам...

Председник већа: И питам Вас, да ли је тачно да сте Ви били у првом воду прве чете?

Сведок Зоран Вујанић: Ви сте сада мене збунили, Ви сте мене збунили. Ја тешко могу да се сетим и тек нешто што сам успео. Знам да...

Председник већа: Добро, ево да разјаснимо. Да ли је Горан Марковић био Ваш командир тада на Јахорини или не?

Сведок Зоран Вујанић: Да Вам кажем, четврти вод сам ја био.

Председник већа: Ви сте били четврти вод?

Сведок Зоран Вујанић: А да ли је он био можда командир чете или вода само првог или само четвртог, сада то стварно сте.... И њега се ја, чак и да не знам, да ми неко....

Председник већа: Ја Вам ово предочавам, управо зато што сте Ви рекли да је Ваш командир био Горан Марковић.

Сведок Зоран Вујанић: Не могу да Вам кажем тачно да ли је он био командир чете или вода или све.

Председник већа: Рекли сте такође да је Голијанин био у Вашем воду?

Сведок Зоран Вујанић: Јесте, заједно смо били у истом воду.

Председник већа: Добро.

Сведок Зоран Вујанић: И мислим сад већ...

Председник већа: То је оно што је најпоузданије?

Сведок Зоран Вујанић: Јесте.

Председник већа: Је ли тако? Добро. Изволите, тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Да ли се сећате још неког претпостављеног, осим тог, како сте рекли, неког Марковића?

Сведок Зоран Вујанић: Знате шта, сад ћу Вам рећи чега се још сећам. Сећам се да је један дошао дошао неки официр војни из Бања Луке са брадом. Не бих се сетио његовог имена. Тог Горана Марковића смо ето видели пар пута за то време биствовања на Јахорини. Чак не знам да ли бих га сада препознао.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Хајде да, овај. Значи да ли знате још неко име неког претпостављеног на Јахорини?

Сведок Зоран Вујанић: Па, знате шта, спомињало се пуно имена и надимака. Ја се са сигурношћу не сећам. Ево сада када је човек рекао за Јевића, сада ми је нешто ми је, мислим, врло могуће да је био то тај Јевић. Сада ја то не могу са сигурношћу да тврдим.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Да ли се сећате још неког војника са Јахорине, још неког припадника јединице?

Сведок Зоран Вујанић: Све што се сећам са Јахорине од имена, су она која сам Вам већ рекао.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Значи, то су Голијанин и Јањић?

Сведок Зоран Вујанић: Јањић и ...

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: И девојка Јањићева?

Сведок Зоран Вујанић: И Илија, Илија, сада не могу да се сетим...

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: „Или“, тако сте рекли да сте га звали, „Или“.

Председник већа: Реците, браниоче, каква је Ваша примедба?

Адвокат Горан Петронијевић: Бранилац адвокат Горан Петронијевић. Примедба је на то што је тужилац поставио следеће питање: кога још знате од припадника јединице, па је рекао, Голијанина, Јањића и његову девојку.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Не, од свих тих имена која је данас поменуо, поменуо је та три имена.

Адвокат Горан Петронијевић: Па, молим Вас...

Сведок Зоран Вујанић: Да. Али име девојке ја нисам ни поменуо, јер не знам име.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: То троје људи.

Председник већа: Тужилац има право на сугестивна питања, браниоче.

Адвокат Горан Петронијевић: Судија, ако дозволите, адвокат Горан Петронијевић, бранилац првооптуженог, другооптуженог, извињавам се. Ово није питање које је дозвољено и које је у оквиру овога. Ово излази из мере доброг укуса, имајући у виду о чему расправљамо.

Председник већа: На то мислите, добро.

Адвокат Горан Петронијевић: Хвала.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Хајде поново Вас питам. Од свих не знам колико је било припадника јединице на Јахорини, да ли се сећате још неког имена осим Голијанина и овог Јањића?

Сведок Зоран Вујанић: Знате шта, с обзиром да се ми раније никад нисмо ни видели ни чули, углавном су то били неки надимци. Ако је овај био из Фоче, онда можда „Фоча“, ко је био, то су углавном били неки надимци.

Председник већа: Добро. Ево питање је...

Сведок Зоран Вујанић: Али имена...

Председник већа: Само моменат. Питање је било конкретно. Имена се, дакле, не сећате. Да ли се сећате неког надимка?

Сведок Зоран Вујанић: Па, не бих сада, помињало се доста надимака, не знам. Помињало се неки „Бомба“, спомињао се тај неки „Фоча“ кога сам управо поменуо. Сада, стварно не могу. А што се конкретно имена тиче, ја се сећам за Алексу, Алекса Голијанин, зато што је седео са мном, покупљени. Сећам се Зорана Јањића. Он је нон-стоп био са нама, мада су њих двојица више били него што сам ја и сећам се тог малог Илије из Кључа, Илија, сада не могу чак да се сетим презимена.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Чак сте рекли у једном моменту да тог Јањића сви знају.

Сведок Зоран Вујанић: Јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Е, по чему сада Јањића на Јахорини сви знају?

Сведок Зоран Вујанић: Знате како знају? Зато што њему је та девојка долазила, доносила му цигарете, доносила му је алкохол, доносила је чоколаде. Он је делио то, кретао се слободно где год је хтео. Нама је било забрањено да идемо тамо у тај хотел преко пута. Он се кретао....

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Да ли се Голијанин кретао са њим?

Сведок Зоран Вујанић: Јесте, углавном да.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Добро.

Сведок Зоран Вујанић: Углавном да.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Да ли Вам је познато име сведока који је мало пре био, Дуцан Зоран?

Сведок Зоран Вујанић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Па, он каже да је исто био ту у непосредној близини, да су распоређени и да се видео са Голијанином.

Сведок Зоран Вујанић: Знате шта, ја....

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Да ли је био можда Дуцан Зоран са Вама распоређен ту на путу?

Сведок Зоран Вујанић: Са мном?

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Да.

Сведок Зоран Вујанић: Близу мене, не.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Не? Добро, хвала Вам. Кажете, долазила је нека војска и одводила ове људе који су се предавали. Која је то војска?

Сведок Зоран Вујанић: Верујте да не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Мало пре сте рекли, видео сам Голијанина како пролази и спроводи људе. Је ли то та војска? Да ли мислите на Голијанина?

Сведок Зоран Вујанић: Не, не, то је нека скроз.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Нека друга? А кога је спроводио онда Голијанин, ако су ове заробљенике спроводили неки други војници?

Сведок Зоран Вујанић: Знате шта, када су сишле веће групе, као што су оне што сам рекао, двадесетак и нешто људи или тридесет, не знам са сигурношћу, онда су долазила је још нека војска са озбиљнијим наоружањем, ми смо имали само аутоматске пушке.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: А кога је спроводио Голијанин?

Сведок Зоран Вујанић: Па, знате шта, спроводио те групе које су, када су долазиле, можда сам, сада не могу да кажем, једном, два пута, три пута видео за тих три, четири дана, да су спровођени до следеће групе. Онда следећа група, устане неко, па...

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: А ко је Голијанин, па онда може да спроводи војнике, ове који су се предали?

Сведок Зоран Вујанић: Сви војници су спроводили.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Кога сте још видели да је спроводио?

Сведок Зоран Вујанић: Па, све те људе који су са нама били.

Председник већа: Само мало. Објасните нам, како се вршило то спровођење, ко је наређивао, ко је спроводио, како су се спроводили, да ли неким превозним средствима и у ком правцу су спровођени ти људи који су се предали?

Сведок Зоран Вујанић: Госпођо судија, силазе људи одозго, иду низ брдо.

Председник већа: Добро, то сте описали.

Сведок Зоран Вујанић: Долазе до наших контролних пунктова где смо ми, назовимо, контролни пунктови.

Председник већа: Где сте распоређени?

Сведок Зоран Вујанић: Тако је. И ту се претресају и ако је њих двојица, тројица, њима одузму оружје, ако су имали оружје. Неки су имали, неки нису. Ту је била, видите, ту су биле неке гомиле. После када смо ми аутобусима ишли назад, онда сте могли да видите са десне стране...

Председник већа: Да, али где се они одводе? Ви стојите ту, Ви сте ту распоређени...

Сведок Зоран Вујанић: Одводе се негде..

Председник већа: Само моменат, сачекајте да завршим. Ви сте ту распоређени и то је Ваш задатак, да ту стојите и обезбеђујете путну комуникацију. Је ли тако?

Сведок Зоран Вујанић: Тако је.

Председник већа: Ко њих одводи? Ви не можете да напустите Ваше место?

Сведок Зоран Вујанић: Па, знате шта, али нас је на пункту троје, четворо, зависи како где. Значи....

Председник већа: Значи, неко је од вас одлазио и одводио их?

Сведок Зоран Вујанић: Тако је.

Председник већа: Где?

Сведок Зоран Вујанић: Иза моје, иза мојих леђа, путем, асфалтом у правцу из којег смо сми дошли.

Председник већа: Добро, да ли се тај ко их је одводио, одмах враћао или се није враћао?

Сведок Зоран Вујанић: Па, знате шта, неки су се враћали. Ако неко устане из следеће групе да их даље одвезе онда се овај врати назад. Ако не, можда их је скроз до краја, али то се ретко дешавало, јер то имате прилично, имате можда тамо петсто, шесто, седамсто метара до те куће где смо ми напустили аутобус и изашли и распоредили се.

Председник већа: Где су их водили, да ли је Вама познато?

Сведок Зоран Вујанић: То ми стварно није познато.

Председник већа: Изволите даље, тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Да се вратим на 11. Када сте дошли, рекли сте дошли смо у неку школу, Вама је ту позлило. У ком је то граду, у ком је месту?

Сведок Зоран Вујанић: Не бих могао да се сетим како се зове та школа. Можда смо ми у разговору помињали у вези са тиме где би та школа. Не знам, ја стварно не знам, тај предео уопште.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Има ли ту нека река?

Сведок Зоран Вујанић: Па, мислим да да, мислим да је ту негде Дрина близу, мислим да је. Ја нисам видео Дрину, али када смо тамо били, помињала се Дрина, помињало се. Ми смо тамо били једну ноћ ујутру и претходни дан по подне.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Да ли се помињало да је неко, са неким новцем побегао?

Сведок Зоран Вујанић: Чуо сам за то, али...

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: А где је био тај што је побегао, где је он био смештен? Да ли то у истој школи?

Сведок Зоран Вујанић: Е то не знам стварно, то не бих могао да Вам кажем. Ја сам само чуо за то да је неки човек са неким новцем, не знам ни порекло...

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: А одакле му тај новац?

Сведок Зоран Вујанић: Не знам порекло новца, стварно, нити знам, нити знам ко је човек. Само сам чуо да је неко побегао са неким новцем. То се спорадично дешавало и са Јахорином да је неко. Чуо сам чак једне прилике, то могу рећи, да је чак Марко Милошевић једном долазио по неког момка. Који је момак...

Председник већа: Ја бих да се и са питањима и са одговорима усредсредите на чињенични опис у оптужници.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Зашто сам, судија, поставио питање? Јер они који су били у школи која је близу реке, помињу овог који је украо новац. То је разлог, то је само разлог.

Председник већа: Добро, изјашњавали су се већина њих, али није то пресудно.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Мислим, моје питање је било, не...

Председник већа: Има много других чињеница које треба разјаснити.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Наравно, него ово је било питање. Да ли је то Коњевић Поље или на другу страну, према Братунцу, то је, где сте, у којој школи сте били?

Сведок Зоран Вујанић: Ја могу да опишем школу, зато што сам је добро упамтио школу. Али, како се зове место где је школа, то стварно не знам. Дошли смо аутобусом и сећам се неких огромних широких степеница и када сиђете низ те степенице, ја сам се спузао низ те степенице и десно је био WC.

Председник већа: Добро, да ли се школа налази у неком селу или у граду?

Сведок Зоран Вујанић: Школа је зарасла у неку шуму, тако да ја стварно немам...

Председник већа: Дакле, није град у питању?

Сведок Зоран Вујанић: Није град у питању.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Добро. Кажете мањи број оних који су се предали су прошли вама иза леђа, ако сам ја добро разумео. А где је онај већи број отишао?

Сведок Зоран Вујанић: Па, знате шта, ево логиком. Ако је један мали број прошао иза мене, онда већи број је морао отићи вероватно на другу страну, јер нису прошли иза мене.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Е сада, то да Вас питам. На коју страну је, према ком граду, према неком оријенту, је отишао мањи, мања група људи, а на коју страну је отишла она већа група?

Сведок Зоран Вујанић: Ево овако, да Вам кажем. Мања група људи која је прошла иза мојих леђа, отишла је у правцу из којег смо ми дошли. А ја претпостављам, с обзиром да смо били тамо тог дана на пункту, да смо тај дан дошли из правца где је био пункт, холандски, причамо о холандском пункту. Значи, један мањи број људи је отишао у правцу одакле је, одакле смо ми дошли, а остали број људи, ја претпостављам да је отишао на другу страну, с обзиром да нису прошли иза мене, а иза мене је велико брдо.

Председник већа: Добро, није Вам познато које је прво место, већи град на другој страни?

Сведок Зоран Вујанић: Госпођо судија, ја сам први пут био тамо у том крају.

Председник већа: Изволите, тужиоче, даље.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Од ове приче што смо чули данас, кажете, видели сте се са Голијанином пре годину, годину и по дана и почели сте, да смо покушали заједно да реконструисамо шта се. Који део сада, ово што сте нам испричали, да Вам помогне Голијанин да реконструисате, а који сте се сами?

Сведок Зоран Вујанић: Па, да Вам кажем, није он мени ништа могао да реконструиса, сем заједно смо реконструисали и у ствари смо, ево, питао је слично питање као која је то школа. Не знам која је то школа. Сећам се, могу да Вам опишем школу, могу да Вам кажем где је било то све, али ја не знам...

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Вас је Голијанин питао, где се налази школа, то Вас је питао Голијанин, док сте седели и реконструисали? О школи сте причали?

Сведок Зоран Вујанић: Па, причали смо, причали смо о свему.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Па, о чему сте још причали?

Сведок Зоран Вујанић: Па, причали смо, причали смо...

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Јесте причали да је ту недалеко од места где сте Ви били, убијено више стотина људи?

Сведок Зоран Вујанић: Недалеко од места на којем смо били?

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Кажете да сте се путем интернета упознали са темом, због чега сте данас овде. Па Вас ја сада питам, овде се суди овој групи људи због убиства више стотина Муслимана у месту Кравица у хангару, код места Кравица. Сада Вас ја питам, да ли нешто о томе знате?

Сведок Зоран Вујанић: Конкретно о том догађају знам са интернета, конкретно о томе, у Кравици да је убијено у том неком хангару, који ја чак и не знам где се дешава, не знам где је то.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Када Вас је Голијанин звао, претпостављам да Вам је испричао да је против њега подигнута оптужница за убиство више стотина људи. Јесте ли о томе причали?

Председник већа: Тужиоче, па немојте сада да препричате све шта је причао Голијанин. Не знате, нисте присуствовали њиховом разговору.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Па, овај унакрсно, ја могу да га питам.

Председник већа: Унакрсно не подразумева читаву причу.

Сведок Зоран Вујанић: Ми смо причали о стварима које, неких ствари сам се ја могао сетити, неких ствари се он могао сетити. Онда смо видели шта? Он је мене питао да ли бих ја само посведочио оно што знам да се тада десило. Ја сам му рекао, ја друго и не могу да сведочим, сем онога колико се сећам, шта је, када и где било. Ништа друго.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: Немам више питања. Све сте нам објаснили, да од више стотина људи који су тамо били на Јахорини, да знате само Голијанина и овог Јањића.

Председник већа: Добро, немате никаквих накнадних питања? Да не буде неразјашњених ствари, да не буде да је Вама нешто импутирано, реците ми, поново Вас питам, да ли се сећате, ко је био командир Вашег вода?

Сведок Зоран Вујанић: Госпођо судија, ја мислим да се то помињао тај Марковић као наш командир. Е сада ме збуњујете, да ли је вода или чете, сада то не могу да тврдим са сигурношћу. Више ни ја нисам сигуран да ли је био чете или вода, пошто је он свега једном или двапут са моје стране виђен тамо.

Председник већа: Добро.

Сведок Зоран Вујанић: Да ли је он тамо долазио и бивао негде у команди, то је сада већ стварно слика коју ја не знам.

Председник већа: Добро, још једном Вас питам, осим њега, да ли се сећате још неког старешине са Јахорине из тог периода?

Сведок Зоран Вујанић: Не, ко би то знао, по неким надимцима, то се пролазило. Сада ја не могу да тврдим да је тај био, тај и тај старешина, тог и тог вода.

Председник већа: Добро, реците нам надимке којих се сећате?

Сведок Зоран Вујанић: Па, пазите, често се помињало „Неђа“, Недељко, „Бомба“, те неки „Фоча“

Председник већа: У ком контексту се помињало „Неђа“ Недељко?

Сведок Зоран Вујанић: Тај неки, то су неки надимци који су, о којима се причало или да кажем, које сам упамтио, можда још правилније да кажем.

Председник већа: Да ли се сећате Сениша Реновица имена?

Сведок Зоран Вујанић: Не.

Председник већа: Љубодраг Гајић?

Сведок Зоран Вујанић: Не.

Председник већа: Да ли се сећате да је тамо када сте били на том пункту, Ви кажете да сте преводили са немачког, да сте причали на немачком језику са припадницима, јесу то били припадници УНПРОФОР-а?

Сведок Зоран Вујанић: Јесте.

Председник већа: Да ли се сећате да је неко причао са истима на енглеском језику?

Сведок Зоран Вујанић: Не, док сам ја тамо био, не. Да ли је неко био после када сам ја отишао, то не знам.

Председник већа: И да је Вашим старешинама неко преводио?

Сведок Зоран Вујанић: Не, то стварно ми је непознато, то ми је непознато. Нисам чуо енглески, јер ја знам и енглески језик.

Председник већа: Добро. Током овог поступка саслушан је сведок Љубодраг Гајић који је био припадник, који је изјавио да је био припадник првог вода, прве чете и који је детаљно објаснио где се налазио и тврдио да је његов вод био ту у близини хангара, а да је други вод био испред хангара.

Сведок Зоран Вујанић: Хангара? Непознато ми је то.

Председник већа: Непознато Вам је Љубодраг Гајић?

Сведок Зоран Вујанић: Да, да.

Председник већа: Добро. Кажите ми, помињали сте да је било негде, спорадично се пуцало. Објасните нам то, шта значи то спорадично се пуцало и када се спорадично пуцало?

Сведок Зоран Вујанић: Знате шта...

Председник већа: Шта под тим подразумевате?

Сведок Зоран Вујанић: Па, то је углавном, сећам се добро, ноћу се пуцало, то се могло лепо чути и то је појединачна паљба, спорадично. Значи, са десне стране, са леве стране. Чак сам и ја пар пута ноћу када чујем да нешто шушка испред мене, па се умири, па чујете поново то, па, једноставно, пуцате да видите да ли...

Председник већа: Да ли то значи да мислите, када кажете спорадично се пуцало, да мислите на пуцање ваше војске, Ваше јединице?

Сведок Зоран Вујанић: Моје јединице, да, да.

Председник већа: Или припадника непријатељских снага са неке друге стране?

Сведок Зоран Вујанић: Мислим на припаднике наше јединице.

Председник већа: Ваше?

Сведок Зоран Вујанић: Да.

Председник већа: А, да ли је неко на вас пуцао, да ли је било тога?

Сведок Зоран Вујанић: Па, знате шта, није било до оног момента што сам Вам рекао, када смо ишли тог четвртог дана у чишћење горе, на мом десном крилу, чула се нека пуцњава. Сада, знате шта...

Председник већа: То је био последњи дан?

Сведок Зоран Вујанић: Јесте.

Председник већа: Када сте били Ви доле?

Сведок Зоран Вујанић: Јесте.

Председник већа: Добро, а пре тога, значи, нико на вас није пуцао?

Сведок Зоран Вујанић: Мислим да не.

Председник већа: Не?

Сведок Зоран Вујанић: Знате шта, када је овај са десне стране пуцао, ако је близу вас, ви можете да га лоцирате. Али ако је даље, то можда може бити ехо и са ове стране. То је јако незгодно. Јер поготову, ви можда видите првог до себе, екипу или пункт до себе. Већ оног другог или видите или не видите, зависи колико...

Председник већа: Колику сте Ви имали прегледност, колику сте могли да видите припадника Ваше јединице, вас који сте били ту распоређени, на којој удаљености сте имали прегледност, на којој удаљености сте могли да видите, опазите шта они раде?

Сведок Зоран Вујанић: Па, знате шта, са леве стране сам видео можда прву групу, да кажем, сигурно.

Председник већа: Шта значи група? Када кажете група?

Сведок Зоран Вујанић: Значи да су то три, четири војника на том пункту.

Председник већа: Три, четири војника?

Сведок Зоран Вујанић: Јесте. И код мене је исто било три или четири, зависи, зато што су људи оде тамо па се задржи тамо, преноћи рецимо, дође сутрадан и ту буде са мном. Значи, ми смо се...

Председник већа: Добро. Од Вас до следеће прве групе, колика је била удаљеност?

Сведок Зоран Вујанић: Па са ове леве стране можда мало више, можда више од педесет метара, а с десне стране је било нешто, пошто је била блага једна кривина, можда је било мање од педесетак метара. Сада не могу са сигурношћу да тврдим, четрдесет, мислим.

Председник већа: Дакле, вас је било троје, четворо у групи на отприлике око педесет, четрдесет метара удаљености?

Сведок Зоран Вујанић: Тако је.

Председник већа: Ви сте могли да видите прву групу до Вас, и?

Сведок Зоран Вујанић: И можда ако неко изађе на пут, па да видите и ту другу групу, ако изађе на пут или нешто. Али пошто смо углавном били поред пута у тим каналима, овај, нисте никога онда видели. Једва док повежете, морате мало да се измакнете да видите тамо где је ваш човек, па вам махне или нешто и тако смо правили комуникацију.

Председник већа: Добро, осим те спорадичне пуцњаве, када су пуцали припадници Вашег одреда, Ви кажете знате за Ваш одред, да ли сте чули неку рафалну палбу, у некој непосредној близини, да ли сте, рецимо, дана 14. јула чули пуцање у преподневним сатима или претходне ноћи?

Сведок Зоран Вујанић: Знате шта, то је интересно, то је интересно да тамо, за та четири дана уопште није било, није се могло чути толико пуцњаве, него је то углавном била спорадична, на неким местима. Највише се чуло то преко брда, таква грмљавина се чула, разумете. Е сада ја Вам опет кажем, можда то није било преко брда, можда је било иза наших леђа, па је одјекивало. Али, чуло се као да грми, лето, тридесет степени има, ми силазимо доле да се квасимо, испод нас је поток. Сада стварно је тешко.

Председник већа: Добро, рекли сте, они који су силазили и предавали се тамо, да су имали неки од њих и оружје. Да ли је било више ових са оружјем, или је то био мањи број оних који су имали код себе оружје?

Сведок Зоран Вујанић: Да Вам кажем сада...

Председник већа: И какво је то оружје било које су они имали?

Сведок Зоран Вујанић: Гледајте, колико сам ја могао да видим, тај пут који је силазио поред мене, па је скретао у десно, било је, сада не могу, како да Вам кажем, сада бројчано, било је неких људи који су носили пушке и држали су је горе изнад главе, наравно. Е сада, пошто је тамо било на тим гомилама пиштоља, чак су неки војници узимали те пиштоље. Е сада, ја нисам ништа узео и не могу да о томе тврдим ништа. Али је било, могу Вам рећи, прилично наоружања на тим гомилама. Ја сам видео...

Председник већа: Шта значи прилично?

Сведок Зоран Вујанић: Ја сам видео, сад ћу Вам рећи. Када смо ми кренули одназад, ја сам видео свега једну гомилу, са десне стране, после једног мостића, једну сам видео. Али су ми људи рекли после тога, када смо ми то причали на Јахорини, да је ту било више гомила, где год су ти људи силазили доле. Ја, видео сам пиштољ. Ја не могу видети, поготову са тих неких шездесет, седамдесет метара, али овај, могу видети те људе који држе оружје изнад главе. Колико их је било, било их је. Не могу да Вам кажем сада са сигурношћу ни оволико, ни. Али видите, када смо ишли горе и седели смо горе на том брду, када се то све завршило, било је нађено закопаног оружја, сакривеног иза. Ја сам код плота видео једну аутоматску пушку горе, знате, поред тог леша. Први пут сам у животу видео леш, надуван леш са лешним црвима и тамо иза је стајала нека пушка. Није њу нико ни дирао.

Председник већа: Где сте то видели?

Сведок Зоран Вујанић: Кад смо се попели горе на брдо, тај последњи дан.

Председник већа: Када сте вршили претрес шуме.

Сведок Зоран Вујанић: Јесте. И ти људи који су силазили без наоружања то не значи да нису имали или су га оставили горе, бацали га уз пут.

Председник већа: Добро, али ти који су силазили, кажете неки су имали оружје, неки нису. А да ли су били у униформама, војним униформама или су били у цивилној одећи? Мислим на то претежно, да ли их је било више у униформама или у цивилној одећи?

Сведок Зоран Вујанић: Знате шта, скоро па сви су имали неки део униформе. Значи да ли је имао само панталоне, да ли је имао само мајицу, да ли је имао неки други део, да ли је био цивил, носио оружје.

Председник већа: Да ли сте их питали да ли припадају некој војној формацији?

Сведок Зоран Вујанић: Ја нисам разговарао са њима.

Председник већа: Ко је разговарао са њима?

Сведок Зоран Вујанић: Разговарали су људи који су их прихватили.

Председник већа: А ко су ти људи који су их прихватили?

Сведок Зоран Вујанић: То су људи, ја мислим да су овамо лево из моје јединице, можда почетак моје јединице или можда ови на које смо се ми наслањали или са ове такође стране након тих колико сам рекао стотињак метара, ја мислим да моја јединица чак није ни допирала до њих тамо где су долазили, да је то следећа јединица била која је њих прихватала.

Председник већа: Следећа јединица. А која би то била следећа јединица?

Сведок Зоран Вујанић: Не могу то да вам тврдим сигурно, зато што не знам ни ко су били пре нас, могу само да неком аналогичном, логичком кажем да је овде био, ако смо ми били Четврти вод па се онда опет настављао Друге тамо чете или Трећи, не знам стварно, то не могу да вам тврдим.

Председник већа: Добро. По логици ствари требало да буде Друга чета, је ли тако?

Сведок Зоран Вујанић: Тако је.

Председник већа: Добро. Реците ми да ли сте Ви видели нека..., да ли сте знали који су то људи? Које су националности, ко су, шта су?

Сведок Зоран Вујанић: Наравно да сам знао.

Председник већа: Како сте знали кад кажете сви су имали нешто од униформе, како сте знали да су ти људи, које сте имали сазнање?

Сведок Зоран Вујанић: Имао сам сазнање да кад смо долазили, ту је био и Младић, причало се већ тада да је Сребреница пала, знали смо да Сребреницу држе припадници муслиманске националности, ко ту може да буде, знате. Е сад пазите, ја не знам, можда је ту међу њима била и Хрвата и Срба, али ја мислим да је то био већински муслимански народ.

Председник већа: Добро. Да ли сте учили осим тих странаца које сте видели у Поточарима, да ли сте учили странце међу тим лицима који су се предавали док сте се налазили и обезбеђивали ту путну комуникацију?

Сведок Зоран Вујанић: У ком смислу странце, молим Вас?

Председник већа: Па да нису са ових простора, да говоре другим језиком.

Сведок Зоран Вујанић: Не, ја то нисам приметио, чак и ови људи који су пролазили иза нас, ја мислим да они нису ништа ни проговарали. То евентуално, чуо сам после неке приче, знате шта, разне, да су они причали са тим људима кад су се спуштали горе на тим пунктовима, сад то...

Председник већа: Добро. Да ли Ви знате где је хангар Кравица, да ли сте пролазили уопште поред тог хангара? Сада, са ове дистанце, да ли се сећате да ли сте уопште пролазили тих дана?

Сведок Зоран Вујанић: Знате шта, с обзиром да смо ми дошли из тог правца, са тог пункта, како смо рекли да је то, како смо рекли да се зове то место?

Председник већа: Не смем да Вас подсетим. Бранилац Петронијевић одмах опомиње.

Сведок Зоран Вујанић: Добро. То где је био пункт холандски, где је био холандски пункт из тог правца из којег смо ми долазили, дошли смо до те куће, ја мислим да сам ја с обзиром да смо ми тамо и јели и

Председник већа: Да ли сте Ви обезбеђивали путну комуникацију Коњевић Поље –Братунац? Пут.

Сведок Зоран Вујанић: Да, ја мислим да је то Коњевић Поље – Братунац, да.

Председник већа: Да ли сте Ви дошли из правца Коњевић Поља?

Сведок Зоран Вујанић: Е сад то не могу да вам кажем, не знам, не знам да ли је Коњевић Поље....

Председник већа: Не знате терен.

Сведок Зоран Вујанић: Не знам терен, стварно, ја нисам тамо никад био у том делу.

Председник већа: Добро. Да ли Вам је познато где је Братунац био у односу на вас?

Сведок Зоран Вујанић: Не бих са сигурношћу знао где је Братунац.

Председник већа: Да ли Вам је познато где је село Кравица?

Сведок Зоран Вујанић: Не, нисам био у селу Кравица никада.

Председник већа: Добро. Да ли сте по повратку на Јахорину после свега овога, дешавања, дакле 15-ог идете у претрес шуме и враћате се на Јахорину, да ли сте чули да се нешто десило у хангару Кравица? Да ли се причало међу војском?

Сведок Зоран Вујанић: При самом доласку не, тад смо били мртви исцрпљени, ја сам с обзиром на онај проблем који сам имао, ја сам недељу дана прележао буквално у кревету, тако да нисам био много у комуникацији да бих присуствовао баш кад се причало о томе. Можда се и причало знате, али ја конкретно нисам присуствовао таквим...

Председник већа: Да ли сте уопште до повратка у Србију сазнали да се нешто десило у хангару Кравица?

Сведок Зоран Вујанић: Не.

Председник већа: И када први пут сазнајете да је тамо било неких убистава у време када сте се и Ви налазили тамо, је ли тако? Када сте се Ви налазили на том терену.

Сведок Зоран Вујанић: Касније на интернету сам видео да је било ту разних ствари које су се дешавале док смо ми били.

Председник већа: Да ли сте о томе разговарали са Голијанин Алексом?

Сведок Зоран Вујанић: Да ли смо... Нисмо имали шта ту да разговарамо.

Председник већа: Да ли сте помињали Кравице уопште?

Сведок Зоран Вујанић: Не.

Председник већа: Да ли је он нешто говорио о томе?

Сведок Зоран Вујанић: Па можда ме је питао да ли се сећам ту шта је било ту и ту, ја сам му рекао: ја немам представу са тим нити знам где се то налази нити знам ко је ту могао бити, ни да ли смо уопште били ту.

Председник већа: Добро. Да ли сте ви ту дошли да замените неку другу војску? Да ли Вам је познато да ли је било осим вас са Јахорине, специјалног одреда полиције, да ли је било још неких војних формација Војске Републике Српске?

Сведок Зоран Вујанић: Па знате шта, могуће је врло лако да су биле, јер било је неких још и различитих униформи од наших.

Председник већа: Где сте њих виђали?

Сведок Зоран Вујанић: Па знате шта, пролазили су, иза нас, није био саобраћај густ, али с времена на време рекао сам да су пролазили два чини ми се чак УН транспортера, бела, то се добро сећам.

Председник већа: Прошли су поред вас.

Сведок Зоран Вујанић: Прошла је нека војска, кампањоле су доле, доносили су нам храну у кампањолама, рецимо делили хлеб и ово, затим та девојка је долазила са својим аутом "Југом".

Председник већа: Добро, да ли сте Ви знали која је то војска? Рат је, ратно окружење, морате знати ко вам пролази, долази, уосталом зато сте и ту да обезбеђујете ту путну комуникацију.

Сведок Зоран Вујанић: Шта мислите ко може ту да прође сем ако није наша војска.

Председник већа: Зашто?

Сведок Зоран Вујанић: Па не може да прође нико зато што претпостављам негде на пункту их пуштају овамо, да ли неко то обезбеђује разумете....

Председник већа: Дакле, Ви сте били сигурни да тај који дође до вас мора да прође контролу Војске Републике Српске?

Сведок Зоран Вујанић: По путу, да.

Председник већа: И оружаних снага Војске Републике Српске, по путу?

Сведок Зоран Вујанић: Тако је. Што се тиче пута вероватно пунктове негде држе да би знали ко је, ко се то могао кретати.

Председник већа: Добро. Да ли сте осим, рекли сте да сте имали наоружање аутоматску пушку, је ли тако?

Сведок Зоран Вујанић: Тако је.

Председник већа: Да ли сте осим те аутоматске пушке имали још нешто од наоружања?

Сведок Зоран Вујанић: Не, ја не.

Председник већа: Да ли неко имао бомбе?

Сведок Зоран Вујанић: Нисам то видео конкретно баш да је неко имао, да су висиле бомбе, као што, не знам...

Председник већа: Нису вам подељене бомбе?

Сведок Зоран Вујанић: Не, не, ја нисам имао ништа сем аутоматске пушке и муниције.

Председник већа: Добро. Да ли је неко из вашег вода имао неко друго наоружање осим аутоматске пушке?

Сведок Зоран Вујанић: Па знате шта, ја се сад сећам неки крупан момак је имао такозвани митраљез М 54, 64, сад не могу са сигурношћу да вам кажем.

Председник већа: Који момак? Да ли се сећате?

Сведок Зоран Вујанић: Не могу да се сетим имена, сећам се...

Председник већа: А био је из вашег вода?

Сведок Зоран Вујанић: Да, да.

Председник већа: Добро, а из других водова да ли сте виђали?

Сведок Зоран Вујанић: Знате шта, чини ми се да је у сваком воду, чини ми се, али не могу са сигурношћу да тврдим да је било, сад рецимо сад да ме питате да ли је он био са нама тада, не знам.

Председник већа: Да је у сваком воду, нисте завршили реченицу?

Сведок Зоран Вујанић: Постоји могућност да је у сваком воду било тако нешто, али сад не могу са сигурношћу да тврдим да је неко имао.

Председник већа: Пушкомитраљез?

Сведок Зоран Вујанић: Да, да.

Председник већа: Добро. Пиштоље? Кажете узимали су са те гомиле где су били? Да ли је могао да узме ко хоће?

Сведок Зоран Вујанић: Па рецимо да да.

Председник већа: Могао је ко хоће да узме?

Сведок Зоран Вујанић: То је било на гомили, могао је вероватно. Кажем вам, ја нисам узимао....

Председник већа: Да ли се сећате, пошто се сећате Голијанина, шта је он имао од наоружања?

Сведок Зоран Вујанић: Аутоматску пушку.

Председник већа: Аутоматску пушку. Није имао никакво друго наоружање осим тога, нисте га виђали са другим наоружањем?

Сведок Зоран Вујанић: Не, не, ја и он смо се знали, ми смо се релативно често виђали, онда знам тачно шта је имао, знам једно време је имао као ми сви панцире неке, танке плаве, овај, мислим да је он после набавио неки другачији панцир, да ли црни или сад не могу да се сетим.

Председник већа: Добро. Осим са Вама, да ли се сећате с ким се он још дружио?

Сведок Зоран Вујанић: Знате шта, највише са тим Јањићем, они су нон стоп били заједно, такорећи, поготово горе на Јахорини, они су имали приступе да имају тамо у хотел преко пута нас и све, ја нисам ишао нити ме је то интересовало.

Председник већа: Добро. Нема нико додатних питања? Нема нико. Да ли можемо да отпустимо сведока?

Да ли сте имали неке трошкове за долазак на данашњи претрес?

Сведок Зоран Вујанић: Нисам, ево рекли су ми да ћу добити потврду да оправдам код фирме то, тако да ...

Председник већа: Добићете потврду.

Констатује се да сведок Вујанић Зоран не захтева накнаду трошкова за долазак на главни претрес.

Констатује се да се сведок отпушта из заседања.

Можете се удаљити.

Сведок Зоран Вујанић: Слободан сам?

Председник већа: Можете, можете да се удаљите.

Као што вам је познато на данашњи претрес дакле нису приступили сведоци: Раденко Ђурковић, Томислав Крстовић, сведоци Савић Стојан, Бошкић Златко, Церовина Ранко. Савић Стојан, Бошкић Златко, Церовина Ранко предложени су од стране адвоката Вићентија Даријевића, а према извештају доставне службе, према извештају Суда БиХ они су непознати на адресама које сте Ви браниоче саопштили суду. Да ли имате нове адресе у односу на ове сведоке, за ове сведоке?

Адвокат Вићентије Даријевић: Бранилац Миливоја Батинице, Вићентије Даријевић. Ми смо у међувремену прибавили тачне адресе, па бих ја сад саопштио уваженом суду ако дозволите.

Председник већа: Изволите.

Адвокат Вићентије Даријевић: Дакле, за сведока **Савић Стојана**, ради се о адреси **Гаврила Принципа 4, 74480 Модрича, Република Српска односно Босна и Херцеговина**, за сведока **Ранка Церовину**, то је у држави **Аустрији**, адреса је **Alpendorf 9, 5600 Sankt Johann im Pongau**, односно **Свети Јохан, им Понгау**. Тако се зове пошто има више места Свети Јохан.

Председник већа: То је место, добро.

Адвокат Вићентије Даријевић: И трећи сведок **Злато Бошкић**, његова је адреса је **Јована Цвијића 21, 70260 Мркоњић Град, Република Српска односно БиХ**.

Председник већа: Добро. У односу на сведока који такође није данас приступио – Југослав Станишић. Позивам браниоца адвоката Горана Петронијевића, обзиром да је ово Ваш доказни предлог.

Адвокат Горан Петронијевић: Судија, ја бих само молио да видите шта је са извештајем.

Председник већа: Према извештају, прошли пут је мајка рекла да он није, не станује ту, а сада је прочитала сам вам на почетку, према констатацији доставне службе, по изјави оца он се налази у иностранству.

Адвокат Горан Петронијевић: Ми ћемо на жалост морати да проверимо судија, ми немамо тај податак, и у најкраћем року ћемо суд обавестити или о новој адреси или о евентуално ако је у иностранству у ком термину ће бити овде.

Председник већа: Добро. Браниоче Петронијевићу пошто сте већ устали, останите, Ви сте на припремном рочишту дана 20.09.2016. године предложили велики број сведока, чије испитивање захтевате на главном претресу и суд је дана 29-ог донео решење да ће о тим доказним предлозима одлучити накнадно по достављању адреса сведока које предлагете и потпуних података. Ми смо усвојили

Адвокат Горан Петронијевић: Има неких, судија, који се преклапају са другим предлозима, то сте могли видети, тако да, ако има тих адреса....

Председник већа: Па не могу ја да вам одлучујем о доказима које Ви предлагете. Ми смо донели одлуку тада на припремном рочишту које је одржано 26.10.2016. године да ћемо накнадно одлучити о Вашем предлогу да се изврши увид и у ове пресуде Трибунала – Поповић и други, јер ви нисте доставили те пресуде, као и правноснажну пресуду БиХ – Ступар и други, Ступар и други, то су Ваши доказни предлози.

Адвокат Горан Петронијевић: Митровић и други, извињавам се.

Председник већа: Само моменат. Пресуда Поповић и други, правноснажна пресуда 05/24 против Ступара и других, тако сте предложили.

Адвокат Горан Петронијевић: Тако је, тако је.

Председник већа: А такође смо тада одлучили да ћемо накнадно о вашим доказним предлозима одлучити за сведоке који лични подаци нису били дати у потпуности или нису дате адресе. Ево ја ћу Вама да прочитам сада па ћете Ви рећи до којих сведока евентуално можете да дођете и при којим доказним предлозима остајете, имајући у виду да и сами кажете да се неки сведоци преклапају.

Томислав Ковач, министар унутрашњих послова.

Адвокат Горан Петронијевић: Мислим да можемо до њега да дођемо.

Председник већа: Душко Јевић, он је командант, је ли тако?

Адвокат Горан Петронијевић: Покушаћемо судија.

Председник већа: Менделјев Ђурић, звани Мане.

Адвокат Горан Петронијевић: Судија, опростите. Ја сам на том припремном рочишту, ако се добро сећам, по заменичком пуномоћју мењао и колегу Лазаревића, тако да су то фактички били наши заједнички предлози.

Председник већа: Мислите да је боље да се он изјасни о томе.

Адвокат Горан Петронијевић: Управо тако. Не само он и ја, зато кажем преклапају се.

Председник већа: Добро. Ево ја ћу да прочитам шта сте Ви тада предложили: Томислав Ковач, Душко Јевић, Мендељев Ђурић звани Мане, Томо Крстовић, Горан Марковић, Неђо Иконић, Дејан Радојковић, Љубан Попржен, Стојчновић Милан, Неђо Јовичић, Стојановић Добрила становник Кравица, Драган Мирковић, Љубисав Симић, Горан Сарић, Орић Мевлудин – рођак Насера Орића, Тодоровић Милан, Боровчанин Младенко, Кусмук Душко, Митровић Петар, Лука Марковић, Ступар Мишо, Милан Стевановић, Миле Симанић, Илић Зоран и ово је Станишић Југослав, и имамо Франц Кос, припадник 10. диверзантског одреда и Владимир Матовић, новинар и публициста.

Поред ових имена Ви сте наводили и неке, за које не знате тачно имена, наводили сте и надимке или само имена без презимена, ја сам изнела сада предлог где постоје имена. Навели сте: тројица припадника ове јединице чији идентитет сада немамо. Затим сте рекли: из Кравице два рођена брата, покушавамо да их идентификујемо. Лице које се зове Шане из Дрињаче, немамо његов идентитет, само надимак. Лице са надимком Штакор, Кристина – жена из Кравице.

Ево, то су били Ваши предлози и предложили сте испитивање сведока чији идентитет не смете да откријете, тако сте навели. И сада је време да се изјасните при ком од ових предлога Ви остајете да би суд донео одлуку о овом Вашем предлогу, то је било још 2016. године. Ви сте имали довољно времена, две године, да прибавите податке о овим сведоцима, а бранилац адвокат Александар Лазаревић је суду доставио поднесак 01.11. којим предлаже да се у доказном поступку испитају Вељко Будимир и Бошко Будимир, везано за кретање Недељка Милидраговића дана 13.07.1995. године и 14.07.1995. године.

Сачекајте Милидраговићу.

Обзиром да се докази усмено предлажу на рочишту, на претресу, ја сам прочитала овај Ваш предлог јер је потребно да се Тужилаштво изјасни о овом предлогу, а Ви га нисте раније истицали. Наводите у поднеску да сте недавно сазнали.

Адвокат Александар Лазаревић: Заправо ако могу само реч да кажем у вези са тим. То је садржано у предлогу који је колега Петронијевић тада заједнички изнео. То су два брата. Нисмо могли да дођемо до њихових имена, адреса, сазнали смо да живе у ствари у Србији, што је поједноставило пуно ствари, тако да кад смо дошли до њихових адреса...

Председник већа: Само да прецизно идентификујемо, значи из Кравице два рођена брата?

Адвокат Александар Лазаревић: Да, два рођена брата, код њих су у ствари, да, они су из јединице или припадници јединице и то су два двојица који су били тада заједно са Недељком Милидраговићем. То су у ствари та два брата.

Председник већа: А где су били заједно са Недељком Милидраговићем?

Адвокат Александар Лазаревић: Они су били припадници јединице, они су заједно....

Председник већа: Били су припадници које јединице?

Адвокат Александар Лазаревић: Јединице са Јахорине, били су на терену Сребренице, били су 13-ог, били су 14-ог са Недељком Милидраговићем.

Председник већа: Добро. Тужиоче, у односу на овај предлог? Ово је прецизиран предлог како је рекао бранилац Петронијевић, опреза ради, паушално предлажемо, али

Адвокат Горан Петронијевић: Судија, нисмо ништа паушално...

Председник већа: Тако сте рекли.

Адвокат Горан Петронијевић: Тада?

Председник већа: Да, да.

Адвокат Горан Петронијевић: Паушално?

Председник већа: Јесте. Само моменат.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Опреза ради, свако ко може да помогне да се разјасни шта се тада догодило, Тужилаштво нема ништа против, наравно. Али та имена се не помињу колико се сећам ни у једном предмету који је везан за овај догађај, ето само то опреза ради да водимо рачуна.

Председник већа: Само конкретно. Да ли се Ви противите или сте сагласни да се изведе овај доказ?

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Не противим се, не противим се, а видећемо као и данас да ли је у питању изношење одбране Голијанина ...

Председник већа: Извињавам се браниоче, превентивно сте рекли. Добро, то је у реду, Ви сте рекли два брата, ево Ви сте предложили двојицу за коју тврдите да су браћа тако да није наступила преклузија. Шта је смешно браниоче Бобот?

Адвокат Крсто Бобот: Па то између "паушално" и "превентивно".

Председник већа: Па добро, мислим да није ни време ни место за смех, да није такав предмет, да заиста треба да се смеје. Изволите.

Адвокат Вићентије Даријевић: Собзиром да сте сад вршили концентрацију доказних предлога бранилаца оптужених првог и другог реда, па бих ја искористио да се не осећамо запостављеним као браниоци Миливоја Батинице. Ми смо такође на

припремном рочишту поменули поједина имена, у питању су два могућа сведока. Дакле, ради се о Љубиши Јањићу и Николи Рудану, који су у критичном периоду били припадници ове јединице, конкретно чак и исте чете, па бисмо ето у том смислу прецизирали тај доказни предлог у смислу њихових адреса.

Председник већа: Само моменат. Када сте Ви њих предложили?

Адвокат Вићентије Даријевић: На припремном рочишту.

Председник већа: И зашто суд није одлучио о њима?

Адвокат Вићентије Даријевић: Иста је судбина била као и ових доказних предлога о којима сте сад говорили везано за предлог

Председник већа: Да нисте имали њихове податке?

Адвокат Вићентије Даријевић: Тако је.

Председник већа: Само моменат.

Адвокат Вићентије Даријевић: У међувремену смо прибавили њихове податке.

Председник већа: Добро, који су то сведоци?

Адвокат Вићентије Даријевић: Љубиша Јањић и Никола Рудан. **Љубиша Јањић се налази на адреси Лазе Костића 26, 23000 Зрењанин**, док се Никола Рудан налази на адреси ...

Председник већа: Само моменат. Ви сте то предложили ја мислим на главном претресу 07.02.2017. године, Љубишу Јањића и Николу Рудана.

Адвокат Вићентије Даријевић: Тако је.

Председник већа: И Мирослава Бијелића, то су три нова сведока која сте Ви предложили.

Адвокат Вићентије Даријевић: Тако је. До Мирослава Бијелића не можемо никако доћи, право да вам кажем.

Председник већа: Да ли одустајете од Мирослава Бијелића?

Адвокат Вићентије Даријевић: Да, одустајемо да од тог доказног предлога, а остајемо код ова два доказна предлога дакле Љубише Јањића и Николе Рудана.

Председник већа: Остајете при овим доказним предлозима?

Адвокат Вићентије Даријевић: Тако је.

Председник већа: На које околности?

Адвокат Вићентије Даријевић: На околности провере навода одбране Миливоја Батинице, а и по нашим сазнањима ова лица су већ била позивана од стране истражних органа односно предистражних органа да се изјашњавају на ове околности, с обзиром да је неспорно да су били припадници ових јединица.

Председник већа: Добро. Адресе сте саопштили мало пре?

Адвокат Вићентије Даријевић: Да, имамо, имамо дакле могу поновити.

Председник већа: Ево саопштите адресе, па ће се Тужилаштво изјаснити.

Адвокат Вићентије Даријевић: Љубиша Јањић, улица Лазе Костића 26, Зрењанин и Никола Рудан, улица Ђуре Јакшића 98, такође Зрењанин. Хвала.

Председник већа: Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Не противимо се овим предлозима.

Председник већа: Не противите се, добро.

Адвокат Вићентије Даријевић: Извињавам се, ево исправља ме, не Зрењанин, него Кикинда је Никола Рудан, извините.

Председник већа: Кикинда, добро. Обзиром на извештај Службе за откривање ратних злочина у односу на заштићеног сведока "301" позивам заменике тужиоца да се изјасне о даљем току.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Ми и даље остајемо при предлогу, добили смо информацију као што знате да је био тешко болестан, да се опоравља и покушаћемо још неко време да га доведемо уколико то можете да толеришете, тако да остајемо и даље при том предлогу, па ћемо видети.

Председник већа: Добро. Ја сматрам да треба поново позвати Раденка Ђурковића и Томислава Крстовића. Њихове адресе имамо. За Раденка Ђурковића није достављен извештај о поступању по замолници, а Томислав Крстовић без обзира што он не жели да долази, моли да се уколико је могуће да се не позива, обзиром да нико не одустаје од овог предлога, ми ћемо поновити позиве за следећи претрес само да одредимо термин.

Изволите Милидраговићу.

Оптужени Недељко Милидраговић: Поштовани српски суде, ја бих рекао само нешто везано за сведоке из Републике Српске односно ако неки живе у Федерацији. Поуздано имам информације да се појединим сведоцима од стране Тужилаштва БиХ односно од њихових истражитеља пријети тако да ће обновити поступак против њих ако буду дошли на претрес. Овом приликом морално и одговорно тврдим да је то ствар са господином Томом Крстовићем. Тешко ће он да дође јер је човек у процесу. Мени је врло интересантан тај, овај сведок. Друго, поштовани српски

суде, имам свједока из Братунца који је дао и има ту, господине Лазаревићу, Ви имате, имам изјаву коју је дао. Изјава уопште није повољна по мене, са друге стране, али та његова изјава коју је он дао у датом времену стицајем околности кад су се десиле неке ствари што ме терете, он је дао изјаву у Тужилаштву БиХ и рекао вријеме и колико сам ја био. Човјек ме преклиње и моли: немој молим те ме звати за сведока, не смијем ти доћи.

Председник већа: Ко? Крстовић?

Оптужени Недељко Милидраговић: Не, не, не, овај други свједок моли ме, преклиње ме. Да вам искрено кажем, ја сам са њим био и у Љубовији, и молим га ко бога, ја сам рекао: ништа не требаш, само дај изјаву коју си дао у Тужилаштву Федерације. Моли ме, преклиње ме, каже: мени исто виси да и мене оптуже. И човјек не сме да дође. Према томе, поштовани суде, мени кључни свједоци које ја нећу да молим, већ тражим само да говоре истину, нису у могућности. Ја имам још три сведока доле која исто одбијају да им се јаве, да дођу због пријетњи са те стране, јер је још тамо акција за дизање оптужница и многих ствари. Толико и хвала вам.

Председник већа: Свуда је акција за дизање оптужница, није само тамо. Ми ту не можемо ништа, ми можемо да применимо механизме које нам Закон о кривичном поступку дозвољава. Дакле, Ви се не противите овом предлогу да се испитају сведоци Љубиша Јањић и Никола Рудан.

Само да одредимо термин. Да ли у децембру можемо? Тужилаштво?

20. децембар у 09 и 30.

Адвокат Горан Петронијевић: Свети Никола, слава је.

Председник већа: Добро, 17. децембар у 09 и 30. Молим? Реците Голијанин? Изволите.

Адвокат Крсто Бобот: Судија, ја се извињавам, одбрана оптуженог Батинице, ми ћемо можда потенцијално имати проблем, јер и колега Вићентије Даријевић и ја баш 17. децембра имамо заказан већ главни претрес пред овим Посебним одељењем, до душе за сузбијање корупције у Новом Саду. Мени је лично слава исто Свети Никола, али ми више одговара да прихватим 20. децембар, јер 17-ог ја не могу доћи, а мислим да је тамо потребно присуство...

Председник већа: 19? 21?

Адвокат Крсто Бобот: Може 21. Захваљујем се судија.

Председник већа:

21. децембар у 09 и 30, судница број 1.

Позвати сведоке: Раденка Ђурковића и Томислава Крстовића преко надлежног органа БиХ замолним путем.

Тужиоче, да ли да позовемо поново за наредни претрес сведока "301" или евентуално да сачекамо његово здравствено стање да се поправи?

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Па можемо позвати за следећи.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Ја бих да сачекамо, ипак да се он опорави.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Да сачекамо.

Председник већа: Имамо доста сведока.

Сведока Савић Стојана, Бошкић Златка, Церовина Ранка, Николу Рудана и Љубишу Јањића.

Имамо пет сведока, мислим да је то довољно, а до следећег претреса **НАЛАЖЕ СЕ браниоцима** да суду доставе адресе сведока који су предложени на припремном рочишту дана 20.09.2016. године без достављања адреса са којих би могли бити позвани на главни претрес.

Довршено у 18:21 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА